

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

60. Aastakäik

9. jaanuar 2017

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2017/C 006/01 Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas* 1

Üldkohus

2017/C 006/02 Kohtusekretäri ametisse nimetamine 2

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2017/C 006/03 Kohtuasi C-448/14: Euroopa Kohtu (viies koda) 9. novembri 2016. aasta otsus (Bayerischer Verwaltungsgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Davitas GmbH versus Stadt Aschaffenburg (Eelotsusetaotlus — Uuendtoit ja toidu uuendkoostisosad — Määrus (EÜ) nr 258/97 — Artikli 1 lõike 2 punkt c — Mõiste „toit või toidu koostisosad, mis on uue molekulaarstruktuuriga“) 3

2017/C 006/04 Kohtuasi C-465/14: Euroopa Kohtu (esimene koda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus (Centrale Raad van Beroepi eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank versus F. Wieland, H. Rothwangl (Eelotsusetaotlus — ETL artiklid 18 ja 45 — Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artiklid 3 ja 94 — Määrus (EÜ) nr 859/2003 — Artikli 2 lõiked 1 ja 2 — Vanadus- ja toitjakaotuskindlustus — Endised meremehed, kes on sellise kolmanda riigi kodanikud, mis sai Euroopa Liidu liikmeks 1995. aastal — Vanadushüvitiste saamise õiguse välistamine) 4

2017/C 006/05	Kohtuasi C-506/14: Euroopa Kohtu (kuues koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus (Korkein hallinto-oikeus'e eelotsusetaotlus – Soome) – Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy versus Työ- ja elinkeinoministeriö (Eelotsusetaotlus — ELi heitkogustega kauplemise süsteem — Direktiiv 2003/87/EÜ — Artikkel 10a — Tasuta kvoodi eraldamise meetodika — Ühtse sektoriülese paranduskoefitsiendi arvutamine — Otsus 2013/448/EL — Artikkel 4 — II lisa — Kehtivus — Ühtse sektoriülese paranduskoefitsiendi kohaldamine käitistele märkimisväärse süsinikdioksiidi lekke ohuga sektorites — Võrdlusaluse kindlaksmääramine kuummetalli tootmisel — Otsus 2011/278/EL — Artikli 10 lõige 9 — I lisa — Kehtivus)	5
2017/C 006/06	Kohtuasi C-537/14 P: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus – Debonair Trading Internacional Ld ^a versus Groupe Léa Nature SA, Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr ^o 207/2009 — Artikli 8 lõike 1 punkt b ja lõige 5 — Sõnalist osa „SO'BiO étic“ sisaldav kujutismärk — Sõnalist osa „SO...?“ sisaldavate Euroopa Liidu ja siseriiklike sõna- ja kujutismärkide omaniku vastulause — Registreerimisest keeldumine)	6
2017/C 006/07	Kohtuasi C-554/14: Euroopa Kohtu (suur koda) 8. novembri 2016. aasta otsus (Sofiyski gradski sad eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – kriminaalmenetlus, milles süüdistatav on Atanas Ognyanov (Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö kriminaalasjades — Raamotsus 2008/909/JSK — Artikkel 17 — Karistuse täitmist reguleeriv õigus — Täidesaatva riigi sellise siseriikliku õigusnormi tõlgendamine, mis näeb ette vabadusekaotusliku karistuse lühendamise tulenevalt sellest, et süüdimõistetud isik väljaandjariigis kinnipidamise ajal töötas — Raamotsuste õiguslikud tagajärjed — Kooskõlalise tõlgendamise kohustus)	6
2017/C 006/08	Kohtuasi C-590/14 P: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus – Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) versus Alouminion tis Ellados VEAE, varem Alouminion AE, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Alumiiniumi tootmine — Lepingus ette nähtud elektri soodustariif — Otsus, millega abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks — Lepingu ülesütlemine — Ülesütlemise toime kohtulik peatamine — Otsus, millega abi tunnistatakse ebaseaduslikuks — ELTL artikli 108 lõige 3 — Mõisted „olemasolev abi“ ja „uus abi“ — Eristamine)	7
2017/C 006/09	Kohtuasi C-611/14: Euroopa Kohtu (viies koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Retten i Glostrup, Taani) – kriminaalasi Canal Digital Danmark A/S-i süüdistuses (Eelotsusetaotlus — Ebaausad kaubandustavad — Direktiiv 2005/29/EÜ — Artiklid 6 ja 7 — Satelliittelevisiooni abonemendi reklaam — Abonenttasu, mis sisaldab lisaks kuutasule kord poolaastas makstavat tasu saadete dekodeerimiseks vajaliku kaardi eest — Poolaastas makstava tasu mainimata jätmine või selle mainimine kuutasuga võrreldes vähem silmatorkaval moel — Eksitav tegevus — Eksitav tegevusetus — Direktiivi sätte ülevõtmine üksnes ülevõtva seaduse ettevalmistavates materjalides, mitte aga seaduses endas)	8
2017/C 006/10	Kohtuasi C-613/14: Euroopa Kohtu (kolmas oda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus (Supreme Court'i eelotsusetaotlus – Iirimaa) – James Elliott Construction Limited versus Irish Asphalt Limited (Eelotsusetaotlus — ELTL artikkel 267 — Euroopa Kohtu pädevus — Mõiste „liidu õigusnorm“ — Direktiiv 89/106/EMÜ — Ehitustooteid puudutavate liikmesriikide õigus – ja haldusnormide ühtlustamine — Euroopa Standardikomitee (CEN) poolt Euroopa Komisjoni mandaadi alusel heaks kiidetud standard — Standardi avaldamine Euroopa Liidu Teatajas — Ühtlustatud standard EN 13242:2002 — Liikmesriigi standard, millega võetakse üle ühtlustatud standard EN 13242:2002 — Eraõiguslike isikute vaheline lepingut käsitlev vaidlus — Toote liikmesriigi standardile, millega võetakse üle ühtlustatud standard, (mitte)vastavuse tuvastamise meetod — Toote sellele standardile (mitte) vastavuse tuvastamise aeg — Direktiiv 98/34/EÜ — Tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord — Kohaldamisala)	9

2017/C 006/11	Kohtuasi C-41/15: Euroopa Kohtu (suurkoda) 8. novembri 2016. aasta otsus (High Courti eelotsusetaotlus – Iirimaa) – Gerard Dowling jt versus Minister for Finance (Määrus nr 407/2010/EL — Euroopa finantsstabiilsusmehhanism — Rakendusotsus 2011/77/EL — Euroopa Liidu finantsabi Iirimaaale — Siseriiklike pankade rekapiitalseerimine — Äriühinguõigus — Teine direktiiv 77/91/EMÜ — Artiklid 8, 25 ja 29 — Panga rekapiitalseerimine ettekirjutust sisaldava kohtumääruse alusel — Äriühingu aktsiakapitali suurendamine ilma üldkoosoleku otsuseta ja emiteeritavaid aktsiaid olemasolevatele aktsionäridele eelisjärjekorras pakkumata — Uute aktsiate emiteerimine nende nimiväärtusest madalama hinnaga)	10
2017/C 006/12	Kohtuasi C-42/15: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 9. novembri 2016. aasta otsus (Okresný súd Dunajská Streda eelotsusetaotlus – Slovakkia) – Home Credit Slovakia a.s. versus Klára Bíróová (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2008/48/EÜ — Tarbijakaitse — Tarbijakrediit — Artikkel 1, artikli 3 punkt m, artikli 10 lõiked 1 ja 2, artikli 22 lõige 1 ja artikkel 23 — Väljendite „paberil“ ja „mõnel muul püsival andmekandjal“ tõlgendamine — Muule dokumendile viitav leping — „Kirjaliku vormi“ nõue siseriiklikus õiguses — Nõutava teabe märkimine viitega objektiivsetele parameetritele — Tähtjalises krediitdilepingus märgitav teave — Kohustusliku teabe puudumise tagajärjed — Proportsionaalsus)	11
2017/C 006/13	Kohtuasi C-43/15 P: Euroopa Kohtu (suurkoda) 8. novembri 2016. aasta otsus – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), LG Electronics Inc. (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Sõnalisi osi „compressor technology“ sisaldava kujutismärgi registreerimise taotlus — Sõnamärkide KOMPRESSOR PLUS ja KOMPRESSOR omaniku vastulause — Osaline registreerimisest keeldumine — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikkel 60 — Määrus (EÜ) nr 216/96 — Artikli 8 lõige 3 — „Ripatskaebus“ — Määrus (EÜ) nr 40/94 — Artikli 8 lõike 1 punkt b — Varasemate siseriiklike kaubamärkide nõrk eristusvõime — Segiajamise tõenäosus)	12
2017/C 006/14	Kohtuasi C-114/15: Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus (Cour d'appel de Pau eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – kriminaalasi, milles süüdistatavad on Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) jt (Eelotsusetaotlus — Kaupade vaba liikumine — ETLT artiklid 34 ja 36 — Koguselised piirangud — Veterinaarravimite paralleelimport — Direktiiv 2001/82/EÜ — Artikkel 65 — Siseriiklik eelneva loa kord — Müügiloo andmise lihtsustatud menetlus välistamine loomakasvatajate puhul — Kohustus omada hulgimüügiluba — Kohustus omada tegevuskohta impordiliikmesriigi territooriumil — Ravimiohutuse järelevalve kohustused)	12
2017/C 006/15	Kohtuasi C-149/15: Euroopa Kohtu (viies koda) 9. novembri 2016. aasta otsus (Cour d'appel de Liège'i eelotsusetaotlus – Belgia) – Sabrina Wathelet versus Garage Bietheres & Fils SPRL (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 1999/44/EÜ — Tarbekaupade müük ja nendega seotud garantiid — Kohaldamisala — Mõiste „müüja“ — Vahendaja — Erakorralised asjaolud)	13
2017/C 006/16	Kohtuasi C-195/15: Euroopa Kohtu (viies koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus (Bundesgerichtshof eelotsusetaotlus – Saksamaa) – SCI Senior Home (saneerimisel) versus Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG (Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Maksejõuetusmenetlused — Määrus (EÜ) nr 1346/2000 — Artikkel 5 — Mõiste „kolmandatele isikutele kuuluvad asjaõigused“ — Avalik-õiguslik koormatis, mis koormab kinnisasja ja tagab kinnisvaramaksu kogumist)	14
2017/C 006/17	Kohtuasi C-211/15 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus – Orange, varem France Télécom versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Konkurents — Riigiabi — Abi, mida Prantsuse Vabariik andis France Télécomile — France Télécomiga seotud riigiteenistujate pensionide rahastamise reform — Selle hüvitise vähendamine, mida France Télécom pidi riigile maksma — Otsus, millega tunnistatakse abi teatud tingimustel siseturuga kokkusobivaks — Abi mõiste — Majandusliku eelise mõiste — Valikulisus — Konkurentsi kahjustamine — Faktide moonutamine — Põhjenduse puudumine — Põhjenduste asendamine)	14

2017/C 006/18	Kohtuasi C-212/15: Euroopa Kohtu (viies koda) 9. novembri 2016. aasta otsus (Tribunalul Mureși eelotsusetaotlus – Rumeenia) – ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt <i>versus</i> Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP) (Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Maksejõuetusmenetlused — Määrus (EÜ) nr 1346/2000 — Artikkel 4 — Liikmesriigi õigusnormides ette nähtud mõju selliste nõuete suhtes, mida ei ole maksejõuetusmenetluses sisse nõutud — Kaotamine — Nõude maksuõiguslik laad — Mõju puudumine — Artikkel 15 — Mõiste „poolleolevad kohtuasjad“ — Täitemenetlused — Väljajätmine)	15
2017/C 006/19	Kohtuasi C-220/15: Euroopa Kohtu (kolmanda koda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Saksamaa Liitvabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Kaupade vaba liikumine — Direktiiv 2007/23/EÜ — Pürotehniliste toodete turule laskmine — Artikkel 6 — Direktiivi nõuetele vastavate pürotehniliste toodete vaba liikumine — Siseriiklikud normid, mis allutavad pürotehniliste toodete turule laskmise täiendavatele nõuetele — Kohustus teavitada eelnevalt siseriiklikku asutust, kes on volitatud kontrollima ja muutma pürotehniliste toodete kasutusjuhendit)	16
2017/C 006/20	Kohtuasi C-243/15: Euroopa Kohtu (suurkoda) 8. novembri 2016. aasta otsus (Najvyšší súd Slovenskej republiky eelotsusetaotlus – Slovaki Vabariik) – Lesoochránárske zoskupenie VLK <i>versus</i> Obvodný úrad Trenčín (Eelotsusetaotlus — Keskkond — Direktiiv 92/43/EMÜ — Looduslike elupaikade kaitse — Artikli 6 lõige 3 — Ärhusi konventsioon — Üldsuse osalemine keskkonnaasjade otsustamises ja õigus neis asjus kohtu poole pöörduda — Artiklid 6 ja 9 — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 47 — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Tara ehitamise projekt — Strážovské vrchy kaitseala — Haldusmenetlus projektile loa andmiseks — Keskkonnakaitseorganisatsioon — Menetlusosalisena tunnustamise taotlus — Rahuldamata jätmine — Kohtusse pöördumine)	16
2017/C 006/21	Kohtuasi C-269/15: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus (Hof van Cassatie eelotsusetaotlus – Belgia) – Rijksdienst voor Pensioenen <i>versus</i> Willem Hoogstad (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artikkel 4 — Esemeline kohaldamisala — Kinnipidamised seadusega ette nähtud pensionidelt ja kõigilt muudelt täiendavatel soodustustelt — Artikkel 13 — Kohaldatava õiguse kindlaksmääramine — Elukoht teises liikmesriigis)	17
2017/C 006/22	Kohtuasi C-276/15: Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Hecht-Pharma GmbH <i>versus</i> Hohenzollern Apotheke, mille omanik on Winfried Ertelt (Eelotsusetaotlus — Inimtervishoius kasutatavad ravimid — Direktiiv 2001/83/EÜ — Reguleerimisala — Artikli 2 lõige 1 — Tööstuslikult toodetud või tööstuslikke protsesse hõlmavate meetoditega valmistatud ravimid — Artikli 3 punkt 2 — Seeriaviisiline ravim)	18
2017/C 006/23	Kohtuasi C-290/15: Euroopa Kohtu (teine koda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus (Conseil d'État eelotsusetaotlus – Belgia) – Patrice D'Oultremont jt <i>versus</i> Région wallonne (Eelotsusetaotlus — Teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamine — Direktiiv 2001/42/EÜ — Artikli 2 punkt a ja artikli 3 lõike 2 punkt a — Mõiste „kavad ja programmid“ — Regulaatiivse otsusega kehtestatud tuulegeneraatorite paigaldamise tingimused — Sätted, mis käsitlevad eeskätt ohutus-, kontrolli-, taastamis- ja garantiimeetmeid ning piirkondade kasutust silmas pidades määratletud helitugevuse määrasid)	19
2017/C 006/24	Kohtuasi C-292/15: Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus (Vergabekammer Südbayerni eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Hörmann Reisen GmbH <i>versus</i> Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg (Eelotsusetaotlus — Riigihanked — Avalikud reisijateveoteenused bussiga — Määrus (EÜ) nr 1370/2007 — Artikli 4 lõige 7 — Allhange — Nõue, et avaliku teenuse osutaja osutaks olulise osa avalikust reisijateveoteenusest ise — Ulatus — Artikli 5 lõige 1 — Riigihankemenetlus — Hankelepingu sõlmimine vastavalt direktiivile 2004/18/EÜ)	20

2017/C 006/25	Kohtuasi C-428/15: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus (Supreme Court'i eelotsusetaotlus – Iirimaa) – Child and Family Agency versus J.D. (Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega — Määrus (EÜ) nr 2201/2003 — Artikkel 15 — Kohtuasja üleviimine teise liikmesriigi kohtusse — Kohaldamisala — Kohaldamise tingimused — Kohus, kus on asja arutamiseks paremad võimalused — Lapse huvid)	21
2017/C 006/26	Kohtuasi C-468/15 P: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus – PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon, Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH (Apellatsioonkaebus — Dumping — Rakendusmäärused (EL) nr 1138/2011 ja (EL) nr 1241/2012 — Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärinevate rasvalkoholide ja nende segude import — Määrus (EÜ) nr 1225/2009 — Artikli 2 lõike 10 punkt i — Kohandamine — Ülesanded, mis on samastatavad komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega — Artikli 2 lõike 10 esimene lõik — Normaalkäitumise ja ekspordihinna vastavus — Hea halduse põhimõte)	22
2017/C 006/27	Kohtuasi C-482/15 P: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus – Westermann Lernspielverlage GmbH, varem Westermann Lernspielverlag GmbH versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärgi taotlus — Sõnalisi osi „bambino“ ja „lük“ sisaldav kujutismärk — Vastulausemenetlus — Sõnalist osa „bambino“ sisaldav varasem Euroopa Liidu kujutismärk — Osaline registreerimisest keeldumine — Vastulause aluseks oleva varasema kaubamärgi tühisus — Hageja kiri, mis teavitab Üldkohtu sellest tühisusest — Üldkohtu keeldumine võtta see kiri menetlustoimikusse — Põhjenduse puudumine)	22
2017/C 006/28	Kohtuasi C-439/16 PPU: Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus (Spetsializiran nakazatelen sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – kriminaalasi Emil Milevi süüdistuses (Eelotsusetaotlus — Eelotsuse kiirmenetlus — Õigusalane koostöö kriminaalasjades — Direktiiv (EL) 2016/343 — Artiklid 3 ja 6 — Ajaline kohaldamine — Kahtlustatava eelvangistuse kohtulik kontroll — Siseriiklikud õigusnormid, mis keelavad kohtumenetluse etapis uurida, kas on piisav alus kahtlustada, et isik on süüteo toime pannud — Vastuolu Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 5 lõike 1 punktiga c ja lõikega 4 — Liikmesriikide kohtutele nimetatud konventsiooni kohaldamise otsustamisel jäetud kaalutusõigus)	23
2017/C 006/29	Kohtuasi C-317/16 P: Ukraina 2. juunil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda laiendatud koosseisus) 11. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-346/14: Yanukovych versus nõukogu	23
2017/C 006/30	Kohtuasi C-318/16 P: Ukraina 2. juunil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 11. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-347/14: Yanukovych versus nõukogu	24
2017/C 006/31	Kohtuasi C-319/16 P: Ukraina 2. juunil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda laiendatud koosseisus) 11. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-348/14: Yanukovych versus nõukogu	24
2017/C 006/32	Kohtuasi C-488/16 P: Bundesverbandes Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. 13. septembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 5. juuli 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-167/15: Bundesverband Souvenir- Geschenke –Ehrenpreise e.V. versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet	24
2017/C 006/33	Kohtuasi C-519/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugal) 5. oktoobril 2016 – Superfoz – Supermercados Lda versus Fazenda Pública	26

2017/C 006/34	Kohtuasi C-531/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Leedu) 18. oktoobril 2016 – Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras <i>versus</i> „Specializuotas transportas“ UAB	27
2017/C 006/35	Kohtuasi C-532/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 18. oktoobril 2016 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos <i>versus</i> AB SEB bankas	28
2017/C 006/36	Kohtuasi C-540/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 25. oktoobril 2016 – UAB Spika, AB Senoji Baltija, UAB Stekutis, UAB Prekybos namai Aistra <i>versus</i> Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos	29
2017/C 006/37	Kohtuasi C-541/16: 25. oktoobril 2016 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Taani Kuningriik	30
2017/C 006/38	Kohtuasi C-543/16: 27. oktoobril 2016 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Saksamaa Liitvabariik	31

Üldkohus

2017/C 006/39	Kohtuasi T-579/14: Üldkohtu 9. novembri 2016. aasta otsus – Birkenstock Sales <i>versus</i> EUIPO (Laineliste ristuvate joontega mustri kujutis) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Laineliste ristuvate joontega mustrit kujutav kujutismärk — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b — Pinnamuster — Pinnamustri kasutamine toote pakendil)	33
2017/C 006/40	Kohtuasi T-67/15: Üldkohtu 10. novembri 2016. aasta otsus – Polo Club <i>versus</i> EUIPO – Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN taotlus — Euroopa Liidu varasem kujutismärk BEVERLY HILLS POLO CLUB — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b — Täiendavate tõendite esitamine — Määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikes 2 antud kaalutusõigus — Asja osaliselt tagasisaatmine vastulausete osakonnale — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 64 lõiked 1 ja 2)	33
2017/C 006/41	Kohtuasi T-184/15: Üldkohtu 9. novembri 2016. aasta otsus – Trivisio Prototyping <i>versus</i> komisjon (Rahaline abi — Tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse kuues raamprogramm — Projekte ULTRA, CINESPACE ja IMPROVE käsitlevad lepingud — Hagi osaline ümberkvalifitseerimine — Täitmise aluseks olev otsus — ELTL artikkel 299 — Vahekohtuklausel — Toetuskõlblikud kulud — Tasutud summade tagastamine)	34
2017/C 006/42	Kohtuasi T-290/15: Üldkohtu 9. novembri 2016. aasta otsus – Smarter Travel Media <i>versus</i> EUIPO (SMARTER TRAVEL) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa liidu kujutismärgi SMARTER TRAVEL taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 2 — Võrdne kohtlemine)	35
2017/C 006/43	Kohtuasi T-315/15: Üldkohtu 17. novembri 2016. aasta otsus – Vince <i>versus</i> EUIPO (ELECTRIC HIGHWAY) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi ELECTRIC HIGHWAY taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c)	35

2017/C 006/44	Kohtuasi T-579/15: Üldkohtu 8. novembri 2016. aasta otsus – For Tune <i>versus</i> EUIPO – Gastwerk Hotel Hamburg (fortune) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi fortune taotlus — Varasem Saksa sõnamärk FORTUNE-HOTELS — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)	36
2017/C 006/45	Kohtuasi T-157/16 P: Üldkohtu 17. novembri 2016. aasta otsus – Fedtke <i>versus</i> EMSK (Apellatsioonkaebus — Avalik Teenistus — Ametnikud — Üksnes varasema akti õigusparasust kinnitav akt — Uued ja olulised asjaolud — Tõendamiskoormis)	36
2017/C 006/46	Kohtuasi T-746/15: Üldkohtu 9. novembri 2016. aasta määrus – Biofa <i>versus</i> komisjon (Tühistamishagi — Taimekaitsevahendid — Rakendusmäärus (EL) 2015/2069 — Põhiaine naatriumvesinikkarbonaadi heakskiitmine — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)	37
2017/C 006/47	Kohtuasi T-12/16: Üldkohtu 7. oktoobri 2016. aasta määrus – Sloveenia <i>versus</i> komisjon (EAGF ja EAFRD — Rahastamisest välja jäetud kulud — Sloveenia kantud kulud — Rakendusotsuse (EL) 2016/1059 vastuvõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	38
2017/C 006/48	Kohtuasi T-281/16 R: Üldkohtu presidendi 11. novembri 2016. aasta määrus – Solelec jt <i>versus</i> parlament (Ajutiste meetmete kohaldamine — Ehitustööde riigihange — Hankemenetlus — Elektritööd (kõrgepinge) seoses Euroopa Parlamendi Luxembourgis asuva Konrad Adenaueri hoone laiendamise- ja kaasajastamisprojektiga — Ühe pakkuja pakkumuse tagasilükkamine ja otsus tunnistada edukaks ühe teise pakkuja pakkumus — Kohaldamise peatamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine)	38
2017/C 006/49	Kohtuasi T-738/16: 25. oktoobril 2016 esitatud hagi – La Quadrature du Net jt <i>versus</i> komisjon	39
2017/C 006/50	Kohtuasi T-745/16: 28. oktoobril 2016 esitatud hagi – BPCE <i>versus</i> EKP	40
2017/C 006/51	Kohtuasi T-749/16: 28. oktoobril 2016 esitatud hagi – Stemcor London ja Samac Steel Supplies <i>versus</i> komisjon	41
2017/C 006/52	Kohtuasi T-750/16: 28. oktoobril 2016 esitatud hagi – FV <i>versus</i> nõukogu	42
2017/C 006/53	Kohtuasi T-751/16: 28. oktoobril 2016 esitatud hagi – Confédération Nationale du Crédit Mutuel <i>versus</i> EKP	42
2017/C 006/54	Kohtuasi T-756/16: 2. novembril 2016 esitatud hagi – Euro Castor Green <i>versus</i> EUIPO – Netlon France (Treillage occultant)	43
2017/C 006/55	Kohtuasi T-757/16: 28. oktoobril 2016 esitatud hagi – Société générale <i>versus</i> EKP	44
2017/C 006/56	Kohtuasi T-758/16: 31. oktoobril 2016 esitatud hagi – Crédit Agricole <i>versus</i> EKP	45
2017/C 006/57	Kohtuasi T-760/16: 4. novembril 2016 esitatud hagi – Basil <i>versus</i> EUIPO – Artex (jalgrattakorvid)	46
2017/C 006/58	Kohtuasi T-763/16: 31. oktoobril 2016 esitatud hagi – PY <i>versus</i> EUCAP Sahel Niger	46
2017/C 006/59	Kohtuasi T-765/16: 5. novembril 2016 esitatud hagi – Grupo Ganaderos de Fuerteventura <i>versus</i> – EUIPO (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)	47
2017/C 006/60	Kohtuasi T-766/16: 7. novembril 2016 esitatud hagi – Hércules Club de Fútbol <i>versus</i> komisjon	48

2017/C 006/61	Kohtuasi T-768/16: 31. oktoobril 2016 esitatud hagi – BNP Paribas <i>versus</i> EKP	49
2017/C 006/62	Kohtuasi T-770/16: 2. novembril 2016 esitatud hagi – Korwin-Mikke <i>versus</i> parlament	50
2017/C 006/63	Kohtuasi T-774/16: 7. novembril 2016 esitatud hagi – Consejo Regulador del Cava <i>versus</i> EUIPO – Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)	50
2017/C 006/64	Kohtuasi T-780/16: 8. novembril 2016 esitatud hagi – Mediaexpert <i>versus</i> EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert)	51
2017/C 006/65	Kohtuasi T-784/16: 1. novembril 2016 esitatud hagi – Pilla <i>versus</i> komisjon ja EACEA	52
2017/C 006/66	Kohtuasi T-785/16: 9. novembril 2016 esitatud hagi – BSH Electrodomesticos España <i>versus</i> EUIPO – DKSH International (Ufesa)	53
2017/C 006/67	Kohtuasi T-795/16: 9. novembril 2016 esitatud hagi – Krasnyiy oktyabr <i>versus</i> EUIPO – Kondyterska korporatsiia „Roshen“ (CRABS)	54
2017/C 006/68	Kohtuasi T-796/16: 11. novembril 2016 esitatud hagi – CEDC International <i>versus</i> EUIPO – Underberg (pudelis oleva rohekas-pruuni rohulible kujutis)	54
2017/C 006/69	Kohtuasi T-798/16: 14. novembril 2016 esitatud hagi – Hanso Holding <i>versus</i> EUIPO (REAL)	55
2017/C 006/70	Kohtuasi T-720/15: Üldkohtu 16. septembri 2016. aasta määrus – komisjon <i>versus</i> CINAR	56
2017/C 006/71	Kohtuasi T-732/15: Üldkohtu 16. septembri 2016. aasta määrus – ICA Laboratories jt <i>versus</i> komisjon	56

Parandused

2017/C 006/72	<i>Euroopa Liidu Teataja</i> teatise parandus kohtuasjas T-698/16 (ELT C 441, 28.11.2016)	57
---------------	---	----

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2017/C 006/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 475, 19.12.2016

Eelmised väljaanded

ELT C 462, 12.12.2016

ELT C 454, 5.12.2016

ELT C 441, 28.11.2016

ELT C 428, 21.11.2016

ELT C 419, 14.11.2016

ELT C 410, 7.11.2016

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lex'is järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

ÜLDKOHUS

Kohtusekretäri ametisse nimetamine

(2017/C 006/02)

Euroopa Liidu Üldkohtu kohtusekretäri Emmanuel Couloni ametiaeg lõppes 5. oktoobril 2017.

Üldkohus otsustas 16. novembril 2016 pikendada kodukorra artikli 32 lõike 4 alusel Emmanuel Couloni ametiaega 6. oktoobrist 2017 kuni 5. oktoobrini 2023 (kaasa arvatud).

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

**Euroopa Kohtu (viies koda) 9. novembri 2016. aasta otsus (Bayerischer Verwaltungsgerichtshof
eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Davitas GmbH versus Stadt Aschaffenburg**

(Kohtuasi C-448/14) ⁽¹⁾

*(Eelotsusetaotlus — Uuendtoit ja toidu uuendkoostisosad — Määrus (EÜ) nr 258/97 — Artikli 1 lõike 2
punkt c — Mõiste „toit või toidu koostisosad, mis on uue molekulaarstruktuuriga“)*

(2017/C 006/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Davitas GmbH

Kostja: Stadt Aschaffenburg

Menetluses osales: Landesanstalt für Ernährung und Landwirtschaft Bayern

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. jaanuari 1997. aasta määruse (EÜ) nr 258/97 uuendtoidu ja toidu uuendkoostisosade kohta, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 596/2009, artikli 1 lõike 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et väljend „uus molekulaarstruktuur“ viitab toidule või toidu koostisosadele, mida ei ole liidu territooriumil enne 15. maid 1997 inimeste toiduks kasutatud.

⁽¹⁾ ELT C 448, 15.12.2014.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus (Centrale Raad van Beroepi eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank versus F. Wieland, H. Rothwangl

(Kohtuasi C-465/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — ETL artiklid 18 ja 45 — Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artiklid 3 ja 94 — Määrus (EÜ) nr 859/2003 — Artikli 2 lõiked 1 ja 2 — Vanadus- ja toitjakaotuskindlustus — Endised meremehed, kes on sellise kolmanda riigi kodanikud, mis sai Euroopa Liidu liikmeks 1995. aastal — Vanadushüvitiste saamise õiguse välistamine)

(2017/C 006/04)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Centrale Raad van Beroep

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Vastustajad apellatsioonimenetluses: F. Wieland, H. Rothwangl

Resolutsioon

1. Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustuskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 muudetud ja ajakohastatud redaktsioonis (EÜT 1997, L 28, lk 1; ELT eriväljaanne 05/03, lk 3)), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. aprilli 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 647/2005, artikli 94 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis ei võta vanadushüvitiste saamise õiguse kindlaksmääramisel arvesse kindlustusperioodi, mis on välismaisel töötajal väidetavalt täitunud selle riigi õigusnormide alusel, kui riik, mille kodanik on see töötaja, on liitunud Euroopa Liiduga pärast selle perioodi täitumist.
2. ETL artikleid 18 ja 45 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille kohaselt ei laiene meremehele, kes oli kindlaksmääratud ajavahemikul selle liikmesriigi territooriumil kodusadamat omava laeva laevapere liige ja kes elas selle laeva pardal, selle perioodi eest vanaduskindlustus, sest ta ei olnud sellel perioodil ühegi liikmesriigi kodanik.
3. Nõukogu 14. mai 2003. aasta määruse (EÜ) nr 859/2003, millega laiendatakse määruse nr 1408/71 ja määruse (EMÜ) nr 574/72 sätteid kolmandate riikide kodanikele, keda need sätted juba ei hõlma üksnes nende kodakondsuse alusel, artikli 2 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt töötamisperioodi, mis on selle liikmesriigi õigusaktide alusel täitunud töötajal, kes ei olnud sellel perioodil ühegi liikmesriigi kodanik, kuid ajal, mil ta taotles vanaduspensioni maksmist, kuulus selle määruse artikli 1 kohaldamisalasse, ei võta see liikmesriik selle töötaja pensioniõiguste kindlaksmääramisel arvesse.

⁽¹⁾ ELT C 448, 15.12.2014.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus (Korkein hallinto-oikeus'e eelotsusetaotlus – Soome) – Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy versus Työ- ja elinkeinoministeriö

(Kohtuasi C-506/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — ELi heitkogustega kauplemise süsteem — Direktiiv 2003/87/EÜ — Artikkel 10a — Tasuta kvoodi eraldamise meetodika — Ühtse sektoriülese paranduskoefitsiendi arvutamine — Otsus 2013/448/EL — Artikkel 4 — II lisa — Kehtivus — Ühtse sektoriülese paranduskoefitsiendi kohaldamine käitistele märkimisväärse süsinikdioksiidi lekke ohuga sektorites — Võrdlusaluse kindlaksmääramine kuummetalli tootmisel — Otsus 2011/278/EL — Artikli 10 lõige 9 — I lisa — Kehtivus)

(2017/C 006/05)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy

Vastustaja: Työ- ja elinkeinoministeriö

Resolutsioon

1. Kolmanda ja neljanda küsimuse analüüsimisel ei ilmnenud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsuse 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks, artikli 15 lõike 3 kehtivust.
2. Kuuenda ja seitsmenda küsimuse analüüsimisel ei ilmnenud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada komisjoni otsuse 2011/278 I lisa kehtivust.
3. Viienda küsimuse analüüsimisel ei ilmnenud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada komisjoni otsuse 2011/278 artikli 10 lõike 9 esimese lõigu kehtivust.
4. Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsuse 2013/448/EL, milles käsitletakse riiklikke rakendusmeetmeid kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks üleminekuperioodil kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõikega 3, artikkel 4 ja II lisa on kehtetud.
5. Otsuse 2013/448 artikli 4 ja II lisa kehtetuse tuvastamise mõju on ajaliselt piiratud, nii et esiteks on sellel tuvastusel mõju alles pärast kümne kuu möödumist 28. aprilli 2016. aasta kohtuotsuse Borealis Polyolefine jt (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ja C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311) kuulutamisest, et võimaldada Euroopa Komisjonil teha vajalikud kohandused, ning teiseks ei saa vaidlustada kehtetuks tunnistatud sätete alusel kuni selle tähtpäevani vastu võetud meetmeid.

⁽¹⁾ ELT C 34, 2.2.2015.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus – Debonair Trading Internacional Ld^a versus Groupe Léa Nature SA, Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

(Kohtuasi C-537/14 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr^o207/2009 — Artikli 8 lõike 1 punkt b ja lõige 5 — Sõnalist osa „SO’BiO étic“ sisaldav kujutismärk — Sõnalist osa „SO...?“ sisaldavate Euroopa Liidu ja siseriiklike sõna- ja kujutismärkide omaniku vastulause — Registreerimisest keeldumine)

(2017/C 006/06)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Debonair Trading Internacional Ld^a (esindajad: *advocate* D. Selden, *barrister* T. Alkin)

Teine menetlusosaline: Groupe Léa Nature SA (esindaja: advokaat S. Arnaud), Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: D. Gája ja P. Geroulakos)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 23. septembri 2014. aasta otsus *Groupe Léa Nature vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Debonair Trading Internacional (SO’BiO étic) (T-341/13, ei avaldata, EU:T:2014:802)*.
2. Saata kohtuasi Euroopa Liidu Üldkohtule tagasi.
3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 118, 13.4.2015.

Euroopa Kohtu (suur koda) 8. novembri 2016. aasta otsus (Sofiyski gradski sad eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – kriminaalmenetlus, milles süüdistatav on Atanas Ognyanov

(Kohtuasi C-554/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö kriminaalasjades — Raamotsus 2008/909/JSK — Artikkel 17 — Karistuse täitmist reguleeriv õigus — Täidesaatva riigi sellise siseriikliku õigusnormi tõlgendamine, mis näeb ette vabadusekaotusliku karistuse lühendamise tulenevalt sellest, et süüdimõistetud isik väljaandjariigis kinnipidamise ajal töötas — Raamotsuste õiguslikud tagajärjed — Kooskõlalise tõlgendamise kohustus)

(2017/C 006/07)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sofiyski gradski sad

Põhikohtuasja menetluse pool

Atanas Ognyanov

menetluses osales: Sofiyiska gradska prokuratura

Resolutsioon

1. Nõukogu 27. novembri 2008. aasta raamotsuse 2008/909/JSK vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta kriminaalasjades tehtud otsuste suhtes, millega määratakse vabadusekaotuslikud karistused või vabadust piiravad meetmed, nende Euroopa Liidus täideviimise eesmärgil (muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK) artikli 17 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mida tõlgendatakse selliselt, et see lubab täidesaatval riigil lühendada süüdimõistetu karistust tulenevalt sellest, et ta väljaandjariigis kinnipidamise ajal töötas, kuigi viimati nimetatud riigi pädevad asutused ei ole selle riigi õiguse kohaselt seda karistust lühendanud.
2. Liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohtu ülesanne on kaaluda siseriikliku õiguse norme tervikuna ja tõlgendada neid nii palju kui võimalik kooskõlas raamotsusega 2008/909 (muudetud raamotsusega 2009/299), et saavutada selles ette nähtud tulemus, jättes vajaduse korral omal algatusel kohaldamata kõrgeima astme kohtu tõlgenduse, kuna see tõlgendus ei ole liidu õigusega kooskõlas.

⁽¹⁾ ELT C 73, 2.3.2015.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus – Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) versus Alouminion tis Ellados VEAE, varem Alouminion AE, Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-590/14 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Alumiiniumi tootmine — Lepingus ette nähtud elektri soodustariif — Otsus, millega abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks — Lepingu ülesütlemine — Ülesütlemise toime kohtulik peatamine — Otsus, millega abi tunnistatakse ebaseaduslikuks — ELTL artikli 108 lõige 3 — Mõisted „olemasolev abi“ ja „uus abi“ — Eristamine)

(2017/C 006/08)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (esindajad: advokaat E. Bourtzalas, *dikigoros* E. Salaka, *dikigoros* C. Synodinos, *dikigoros* C. Tagaras ja *dikigoros* A. Oikonomou)

Teised menetlusosalised: Alouminion tis Ellados VEAE, varem Alouminion AE (esindajad: *dikigoros* G. Dellis, *dikigoros* N. Korogiannakis, *dikigoros* E. Chrysafis, *dikigoros* D. Diakopoulos ja *dikigoros* N. Keramidas)

Euroopa Komisjon (esindajad: É. Gippini Fournier ja A. Bouchagiar)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 8. oktoobri 2014. aasta otsus kohtuasjas Alouminion vs. komisjon (T-542/11, EU:T:2014:859).
2. Saata kohtuasi T-542/11 tagasi Euroopa Liidu Üldkohtule.
3. Otsustada kohtukulude jaotus edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 65, 23.2.2015.

Euroopa Kohtu (viies koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Retten i Glostrup, Taani) – kriminaalasi Canal Digital Danmark A/S-i süüdistuses

(Kohtuasi C-611/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Ebaausad kaubandustavad — Direktiiv 2005/29/EÜ — Artiklid 6 ja 7 — Satelliittelevisiooni abonemendi reklaam — Abonenttasu, mis sisaldab lisaks kuutasule kord poolaastas makstavat tasu saadete dekodeerimiseks vajaliku kaardi eest — Poolaastas makstava tasu mainimata jätmine või selle mainimine kuutasuga võrreldes vähem silmatorkaval moel — Eksitav tegevus — Eksitav tegevusetus — Direktiivi sätte ülevõtmine üksnes ülevõtva seaduse ettevalmistavates materjalides, mitte aga seaduses endas)

(2017/C 006/09)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Retten i Glostrup

Põhikohtuasja menetluse pool

Canal Digital Danmark A/S

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 („ebaausate kaubandustavade direktiiv“), artikli 7 lõikeid 1 ja 3 tuleb tõlgendada nii, et hindamaks, kas kaubandustava tuleb pidada eksitavaks tegevusetuseks, tuleb arvesse võtta kõnealuse tava konteksti, eelkõige kaubandustava järgimisel kasutatavale kommunikatsioonivahendile omaseid piiranguid, ajalisi või ruumilisi piiranguid, mida see kommunikatsioonivahend seab, ning meetmeid, mida ettevõtja on võtnud, et kõnealune teave tarbijale muul viisil kättesaadavaks teha, isegi kui liikmesriigi asjaomase õigusnormi sõnastusest sellist nõuet sõnaselgelt ei tulene.
2. Direktiivi 2005/29 artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kaubandustava on eksitav, kui toote hind jagatakse mitmeks osaks, rõhutades ühte neist, kui see tava võib esiteks jätta keskmisele tarbijale ebaõige mulje, et talle pakutav hind on soodne, ning teiseks ajendada teda tegema tehinguotsust, mida ta muidu ei oleks teinud, kusjuures eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on kõiki põhikohtuasjas olulisi asjaolusid silmas pidades seda kontrollida. Ajalisi piiranguid, millele võivad olla allutatud teatud kommunikatsioonivahendid nagu televisiooni reklaamiklipid, ei saa siiski arvesse võtta hindamaks, kas kaubandustava on eksitav direktiivi artikli 6 lõike 1 tähenduses.
3. Direktiivi 2005/29 artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus ettevõtja on otsustanud väljendada abonenttasu nii, et tarbija peab tasuma igakuist tasu ja kord poolaastas makstavat tasu, peetakse eksitavaks tegevusetuseks seda, kui turustamisel tõstetakse eriliselt esile igakuine hind, samal ajal kui poolaastas võetav tasu on täiesti mainimata jäetud või on seda mainitud üksnes vähem silmatorkaval moel, kui selle mainimata jätmine ajendas või võis ajendada tarbijat tegema tehinguotsust, mida ta muidu ei oleks teinud, mida eelotsusetaotluse esitanud kohus peab hindama, võttes seejuures arvesse kasutatavast kommunikatsioonivahendist tulenevaid piiranguid, toote olemust ja omadusi ning teisi meetmeid, mida ettevõtja on võtnud, et teha toodet puudutav oluline teave tarbijale kättesaadavaks.

4. Direktiivi 2005/29 artikli 7 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et see sisaldab ammendavat loetelu olulisest teabest, mis peab ostukutses olema. Liikmesriigi kohus peab hindama, kas asjaomane ettevõtja on täitnud oma teavitamiskohustuse, võttes seejuures arvesse toote olemust ja omadusi, samuti aga ostukutses kasutatud kommunikatsioonivahendit ning täiendavat teavet, mille ettevõtja võib olla andnud. Asjaolu, et ettevõtja esitab ostukutses direktiivi 2005/29 artikli 7 lõikes 4 loetletud kogu teabe, ei välista, et seda ostukutset võiks lugeda eksitavaks kaubandustavaks direktiivi artikli 6 lõike 1 või artikli 7 lõike 2 tähenduses.

(¹) ELT C 73, 2.3.2015.

Euroopa Kohtu (kolmas oda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus (Supreme Court'i eelotsusetaotlus – Iirimaa) – James Elliott Construction Limited versus Irish Asphalt Limited

(Kohtuasi C-613/14) (¹)

(Eelotsusetaotlus — ETLT artikkel 267 — Euroopa Kohtu pädevus — Mõiste „liidu õigusnorm“ — Direktiiv 89/106/EMÜ — Ehitustooteid puudutavate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamine — Euroopa Standardikomitee (CEN) poolt Euroopa Komisjoni mandaadi alusel heaks kiidetud standard — Standardi avaldamine Euroopa Liidu Teatajas — Ühtlustatud standard EN 13242:2002 — Liikmesriigi standard, millega võetakse üle ühtlustatud standard EN 13242:2002 — Eraõiguslike isikute vaheline lepingut käsitlev vaidlus — Toote liikmesriigi standardile, millega võetakse üle ühtlustatud standard, (mitte)vastavuse tuvastamise meetod — Toote sellele standardile (mitte)vastavuse tuvastamise aeg — Direktiiv 98/34/EÜ — Tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord — Kohaldamisala)

(2017/C 006/10)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court

Põhikohtuasja pooled

Hageja: James Elliott Construction Limited

Kostja: Irish Asphalt Limited

Resolutsioon

1. ETLT artikli 267 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et Euroopa Liidu Kohus on pädev tõlgendama eelotsusemenetluses ühtlustatud standardit nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiivi 89/106/EMÜ ehitustooteid puudutavate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (muudetud nõukogu 22. juuli 1993. aasta direktiiviga 93/68/EMÜ) artikli 4 lõike 1 tähenduses, mille viited on Euroopa Komisjon avaldanud Euroopa Liidu Teataja C-seerias.
2. Ühtlustatud standardit EN 13242:2002 „Ehitustöödel ja tee-ehituses kasutatavate sidumata ja hüdrauliliselt seotud materjalide täiteained“ tuleb tõlgendada nii, et see ei ole siduv liikmesriigi kohtu jaoks, kes vaatab läbi kohtuvaidlust, mis puudutab sellise eraõigusliku lepingu täitmist, mille alusel üks lepingupool võtab kohustuse tarnida ehitustoode, mis vastab liikmesriigi standardile, millega võetakse üle nimetatud ühtlustatud standard, kui see vaidlus puudutab ehitustoodet käsitleva lepingu tingimustele vastavuse määramise viisi või ajahetke, millal kõnealuse ehitustoote vastavust tuleb tõendada.

3. Direktiivi 89/106 (muudetud direktiiviga 93/68) artikli 4 lõiget 2 koosmõjus selle põhjendusega 12 tuleb tõlgendada nii, et ühtlustatud standardiga kooskõlas toodetud ehitustootete kasutuskõlblikkuse eeldus ei kohusta liikmesriigi kohut kindlaks määrama sellise toote müügi- või kasutuskõlblikkust, kui kaupade müüki reguleeriv liikmesriigi selline üldnorm, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, nõuab ehitustootelt selliseid omadusi.
4. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (viimati muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/96/EÜ) artikli 1 punkti 11 tuleb tõlgendada nii, et põhikohtuasjas käsitletavat liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette, et kui pooled ei lepi kokku teisiti, siis kohaldatakse toodete müügi- ja kasutuskõlblikkuse või kvaliteedi suhtes vaikimisi lepingutingimusi, ei kujuta endast selliseid tehnilisi eeskirju viidatud sätte tähenduses, mille eelnõu tuleb eelnevalt edastada vastavalt direktiivi 98/34 (muudetud direktiiviga 2006/96) artikli 8 lõike 1 esimesele lõigule.

⁽¹⁾ ELT C 96, 23.3.2015.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 8. novembri 2016. aasta otsus (High Courti eelotsusetaotlus – Iirimaa) – Gerard Dowling jt versus Minister for Finance

(Kohtuasi C-41/15) ⁽¹⁾

(Määrus nr 407/2010/EL — Euroopa finantsstabiilsusmehhanism — Rakendusotsus 2011/77/EL — Euroopa Liidu finantsabi Iirimaaale — Siseriiklike pankade rekapiitalseerimine — Äriühinguõigus — Teine direktiiv 77/91/EMÜ — Artiklid 8, 25 ja 29 — Panga rekapiitalseerimine ettekirjutust sisaldava kohtumääruse alusel — Äriühingu aktsiakapitali suurendamine ilma üldkoosoleku otsuseta ja emiteeritavaid aktsiaid olemasolevatele aktsionäridele eelisjärjekorras pakkumata — Uute aktsiate emiteerimine nende nimiväärtusest madalama hinnaga)

(2017/C 006/11)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court (Iirimaa)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited

Vastustaja: Minister for Finance

menetluses osalesid: Permanent TSB Group Holdings plc, varem Irish Life and Permanent Group Holdings plc, Permanent TSB plc, varem Irish Life and Permanent plc

Resolutsioon

Nõukogu 13. detsembri 1976. aasta teise direktiivi 77/91/EMÜ (tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks [ELTL artikli 54 teises lõigus] tähendatud äriühingutelt nõuavad seoses aktsiaseltside asutamise ning nende kapitali säilitamise ja muutmise, et muuta sellised tagatised võrdväärseteks) artikli 8 lõiget 1 ning artikleid 25 ja 29 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus meede, nagu on põhikohtuasjas kõnealune ettekirjutust sisaldav kohtumäärus, mis on antud liidu finantsstabiilsust ohustava tõsise häire korral liikmesriigi majandus- ja finantssüsteemis ning mis toob endaga kaasa aktsiaseltsi üldkoosoleku nõusolekuta selle äriühingu kapitali suurendamise, mille käigus emiteeritakse uusi aktsiaid nimiväärtusest madalama hinnaga ega anta olemasolevatele aktsionäridele aktsiate märkimise eesõigust.

⁽¹⁾ ELT C 138, 27.4.2015.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 9. novembri 2016. aasta otsus (Okresný súd Dunajská Streda eelotsusetaotlus – Slovakkia) – Home Credit Slovakia a.s. versus Klára Bíróová

(Kohtuasi C-42/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2008/48/EÜ — Tarbijakaitse — Tarbijakrediit — Artikkel 1, artikli 3 punkt m, artikli 10 lõiked 1 ja 2, artikli 22 lõige 1 ja artikkel 23 — Väljendite „paberil“ ja „mõnel muul püsival andmekandjal“ tõlgendamine — Muule dokumendile viitav leping — „Kirjaliku vormi“ nõue siseriiklikus õiguses — Nõutava teabe märkimine viitega objektiivsetele parameetritele — Tähtajalises krediidilepingus märgitav teave — Kohustusliku teabe puudumise tagajärjed — Proportsionaalsus)

(2017/C 006/12)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Okresný súd Dunajská Streda

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Home Credit Slovakia a.s.

Kostja: Klára Bíróová

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ (mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ) artikli 10 lõikeid 1 ja 2 koostoimes selle direktiivi artikli 3 punktiga m tuleb tõlgendada nii, et:
 - krediidileping ei pea tingimata olema koostatud ühes dokumendis, kuid kogu direktiivi artikli 10 lõikes 2 viidatud teave peab olema koostatud paberil või mõnel muul püsival andmekandjal;
 - nendega ei ole vastuolus, kui liikmesriik näeb oma siseriiklikes õigusnormides esiteks ette, et direktiivi 2008/48 kohaldamisalasse kuuluv krediidileping, mis on koostatud paberil, peab olema poolte allkirjastatud ning teiseks, et allkirjastamise nõue on kohaldatav kogu direktiivi artikli 10 lõikes 2 viidatud teabe suhtes.
2. Direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punkti h tuleb tõlgendada nii, et ei ole vaja, et krediidilepingus oleks märgitud tarbija poolt tehtava iga makse täpne kuupäev, kui lepingu tingimused võimaldavad tarbijal raskusteta ja kindlalt maksete kuupäevad kindlaks teha.
3. Direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punkte h ja i tuleb tõlgendada nii, et tähtajalises krediidilepingus, mis näeb ette põhiosa tagasimaksmise järjestikuste maksetega, ei tule tagasimaksetabeli kujul täpsustada, milline osa igast maksest on põhiosa katteks. Nende sätetega koosmõjus direktiivi artikli 22 lõikega 1 on vastuolus, kui liikmesriik sellise kohustuse oma õigusnormides ette näeb.
4. Direktiivi 2008/48 artiklit 23 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui liikmesriik näeb oma siseriiklikes õigusnormides ette, et juhul, kui krediidilepingus ei ole täpsustatud kogu direktiivi artikli 10 lõikes 2 nõutud teavet, loetakse, et leping on sõlmitud ilma intressi ja lisatasudeta, tingimusel et tegemist on teabega, mille puudumine võib kahtluse alla seada tarbija võimaluse hinnata oma kohustuse ulatust.

⁽¹⁾ ELT C 155, 11.5.2015.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 8. novembri 2016. aasta otsus – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), LG Electronics Inc.

(Kohtuasi C-43/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Sõnalisi osi „compressor technology“ sisaldava kujutismärgi registreerimise taotlus — Sõnamärkide KOMPRESSOR PLUS ja KOMPRESSOR omaniku vastulause — Osaline registreerimisest keeldumine — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikkel 60 — Määrus (EÜ) nr 216/96 — Artikli 8 lõige 3 — „Ripatskaebus“ — Määrus (EÜ) nr 40/94 — Artikli 8 lõike 1 punkt b — Varasemate siseriiklike kaubamärkide nõrk eristusvõime — Segiajamise tõenäosus)

(2017/C 006/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (esindajad: Rechtsanwalt S. Biagosch ja Rechtsanwalt R. Kunz-Hallstein)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: M. Fischer), LG Electronics Inc.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 146, 4.5.2015.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus (Cour d'appel de Pau eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – kriminaalasi, milles süüdistatavad on Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) jt

(Kohtuasi C-114/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Kaupade vaba liikumine — ELTL artiklid 34 ja 36 — Koguselised piirangud — Veterinaarravimite paralleelimport — Direktiiv 2001/82/EÜ — Artikkel 65 — Siseriiklik eelneva loakord — Müügiloa andmise lihtsustatud menetluse välistamine loomakasvatajate puhul — Kohustus omada hulgimüügiluba — Kohustus omada tegevuskohta impordiliikmesriigi territooriumil — Ravimiohutuse järelevalve kohustused)

(2017/C 006/14)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Pau

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace), Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL, Soulard Max EARL, Francisco Xavier Erneta Azanza, Amestoya GAEC, La Vinardière GAEC reconnu, Lagunarte GAEC, André Jacques Iribarren, Ramuntcho Iribarren, Phyteron 2000 SAS, Cataloune SCL,

menetluses osalesid: Conseil national de l'Ordre des vétérinaires, varem Conseil supérieur de l'Ordre des vétérinaires, Syndicat national des vétérinaires d'exercice libéral, Direction des douanes et des droits indirects

Resolutsioon

1. ETLT artikleid 34 ja 36 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, milles on veterinaarravimite paralleelimportimise võimalus ette nähtud üksnes hulgimüüjatele, kellel on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/82/EÜ veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 596/2009) artiklis 65 ette nähtud luba, ning mis seega välistavad oma farmi tarbeks veterinaarravimeid importida soovivate loomakasvatajate võimaluse niisuguse importimisega tegeleda.
2. ETLT artikleid 34 ja 36 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus siseriiklikud õigusnormid, millega on loomakasvatajatele, kes impordivad paralleelselt veterinaarravimeid oma farmi tarbeks, kehtestatud kohustus omada tegevuskohta sihtliikmesriigi territooriumil ja täita kõiki direktiivi 2001/82 (muudetud määrusega nr 596/2009) artiklites 72–79 ette nähtud ravimiohutuse järelevalve alaseid kohustusi.

⁽¹⁾ ELT C 171, 26.5.2015.

Euroopa Kohtu (viies koda) 9. novembri 2016. aasta otsus (Cour d'appel de Liège'i eelotsusetaotlus – Belgia) – Sabrina Wathelet versus Garage Bietheres & Fils SPRL

(Kohtuasi C-149/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 1999/44/EÜ — Tarbekaupade müük ja nendega seotud garantiid — Kohaldamisala — Mõiste „müüja“ — Vahendaja — Erakorralised asjaolud)

(2017/C 006/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Liège

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Sabrina Wathelet

Vastustaja: Garage Bietheres & Fils SPRL

Resolutsioon

Mõistet „müüja“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta direktiivi 1999/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta artikli 1 lõike 2 punkti c tähenduses tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka kauplejat, kes tegutseb eraisiku arvel vahendajana, kes ei ole teavitanud ostjast tarbijat nõuetekohaselt asjaolust, et müüdava kauba omanik on eraisik; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus, võttes arvesse kõiki käesoleva asja asjaolusid. Eeltoodud tõlgendus ei olene sellest, kas vahendaja sai enda tegevuse eest tasu või mitte.

⁽¹⁾ ELT C 213, 29.6.2015.

Euroopa Kohtu (viies koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – SCI Senior Home (saneerimisel) versus Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG

(Kohtuasi C-195/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Maksejõuetusmenetlused — Määrus (EÜ) nr 1346/2000 — Artikkel 5 — Mõiste „kolmandatele isikutele kuuluvad asjaõigused“ — Avalik-õiguslik koormatis, mis koormab kinnisasja ja tagab kinnisvaramaksu kogumist)

(2017/C 006/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: SCI Senior Home (saneerimisel)

Kostja: Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG

Resolutsioon

Nõukogu 29. mai 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta artiklit 5 tuleb tõlgendada nii, et „asjaõigus“ nimetatud artikli tähenduses on siseriikliku õigusnormi alusel antud tagatis nagu see, mida käsitletakse põhikohtuasjas, mille alusel on kinnisvaramaksu võlgniku kinnisasi koormatud seadusest tuleneva avalik-õigusliku kinnisvaramaksuga ning omanik peab maksunõuet kinnitava otsuse alusel alluma sundtäitmisele kinnisasja arvel.

⁽¹⁾ ELT C 254, 3.8.2015.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus – Orange, varem France Télécom versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-211/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Konkurents — Riigiabi — Abi, mida Prantsuse Vabariik andis France Télécomile — France Télécomiga seotud riigiteenistujate pensionide rahastamise reform — Selle hüvitise vähendamine, mida France Télécom pidi riigile maksma — Otsus, millega tunnistatakse abi teatud tingimustel siseturuga kokkusobivaks — Abi mõiste — Majandusliku eelise mõiste — Valikulisus — Konkurentsi kahjustamine — Faktide moonutamine — Põhjenduse puudumine — Põhjenduste asendamine)

(2017/C 006/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Orange, varem France Télécom (esindajad: advokaadid S. Hautbourg ja S. Cochard-Quesson)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja L. Flynn)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Orange'ilt.

⁽¹⁾ ELT C 245, 27.7.2015.

Euroopa Kohtu (viies koda) 9. novembri 2016. aasta otsus (Tribunalul Mureși eelotsusetaotlus – Rumeenia) – ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt versus Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

(Kohtuasi C-212/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Maksejõuetusmenetlused — Määrus (EÜ) nr 1346/2000 — Artikkel 4 — Liikmesriigi õigusnormides ette nähtud mõju selliste nõuete suhtes, mida ei ole maksejõuetusmenetluses sisse nõutud — Kaotamine — Nõude maksuõiguslik laad — Mõju puudumine — Artikkel 15 — Mõiste „pooleliolevad kohtuasjad“ — Täitemenetlused — Väljajätmine)

(2017/C 006/18)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Mureș

Põhikohtuasja pooled

Hageja: ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt

Kostja: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

Resolutsioon

1. Nõukogu 29. mai 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et selle kohaldamisalasse kuuluvad selle liikmesriigi õigusnormid, kelle territooriumil maksejõuetusmenetlus on algatatud, mis näevad selles menetluses mitteosalenud võlausaldaja suhtes ette, et ta kaotab õiguse nõuda nõue sisse teises liikmesriigis, või et selle nõude täitemenetlus teises liikmesriigis peatatakse.
2. Sellises olukorras, nagu on käsitluse all põhikohtuasjas, ei ole esimesele eelotsuse küsimusele antava vastuse puhul tähtsust sellel, et nõue, mida nõutakse täitemenetluse teel sisse mõnes muus liikmesriigis kui riik, kelle territooriumil maksejõuetusmenetlus on algatatud, on maksunõue.

⁽¹⁾ ELT C 262, 10.8.2015.

Euroopa Kohtu (kolmanda koda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-220/15) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Kaupade vaba liikumine — Direktiiv 2007/23/EÜ — Pürotehniliste toodete turule laskmine — Artikkel 6 — Direktiivi nõuetele vastavate pürotehniliste toodete vaba liikumine — Siseriiklikud normid, mis allutavad pürotehniliste toodete turule laskmise täiendavatele nõuetele — Kohustus teavitada eelnevalt siseriiklikku asutust, kes on volitatud kontrollima ja muutama pürotehniliste toodete kasutusjuhendit)

(2017/C 006/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Kukovec ja C. Becker, keda abistas Rechtsanwalt B. Wägenbauer)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze, J. Möller ja K. Petersen)

Resolutsioon

1. Kuna Saksamaa Liitvabariik nägi Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. mai 2007. aasta direktiivi 2007/23/EÜ pürotehniliste toodete turule laskmise kohta nõudeid ületades pürotehniliste toodete vastavuse eelnevale hindamisele vaatamata ette, et esiteks peab lõhkematerjaliseaduse esimese rakendusmääruse (Erste Verordnung zum Sprengstoffgesetz) (muudetud 25. juuli 2013. aasta seadusega) § 6 lõikes 4 sätestatud menetlus olema nende toodete suhtes läbi viidud enne nende turule laskmist ja teiseks on Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfungil (liitvabariigi materjaliõpetuse ja -katsetamise instituut, Saksamaa) pädevus selle sätte alusel kontrollida ja vajaduse korral muuta nende kasutusjuhendeid, siis on Saksamaa Liitvabariik rikkunud talle nimetatud direktiivi artikli 6 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 228, 13.7.2015.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 8. novembri 2016. aasta otsus (Najvyšší súd Slovenskej republiky eelotsusetaotlus – Slovaki Vabariik) – Lesoochranárske zoskupenie VLK versus Obvodný úrad Trenčín

(Kohtuasi C-243/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Keskkond — Direktiiv 92/43/EMÜ — Looduslike elupaikade kaitse — Artikli 6 lõige 3 — Århusi konventsioon — Üldsuse osalemine keskkonnaasjade otsustamises ja õigus neis asjus kohtu poole pöörduda — Artiklid 6 ja 9 — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 47 — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Tara ehitamise projekt — Strážovské vrchy kaitseala — Haldusmenetlus projektile loa andmiseks — Keskkonnakaitseorganisatsioon — Menetlusosalisena tunnustamise taotlus — Rahuldamata jätmine — Kohtusse pöördumine)

(2017/C 006/20)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Lesoochranárske zoskupenie VLK

Kostja: Obvodný úrad Trenčín

menetluses osales: Biely potok a.s.

Resolutsioon

Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47, koostoimes keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooni, mis kirjutati alla 25. juunil 1998 Århusis ning kiideti Euroopa Ühenduse nimel heaks nõukogu 17. veebruari 2005. aasta otsusega 2005/370/EÜ, artikli 9 lõigetega 2 ja 4, tuleb osas, milles see näeb õigusemõistmisele laiaulatuslikku juurdepääsu tagavatel tingimustel ette õiguse selliste õiguste tõhusale kohtulikule kaitsesele, mis on konventsiooni artikli 2 lõikes 5 sätestatud nõuetele vastaval keskkonnakaitseorganisatsioonil tulenevalt liidu õigusest, antud juhul nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/105/EÜ) artikli 6 lõikest 3, koostoimes Århusi konventsiooni artikli 6 lõike 1 punktiga b, tõlgendada nii, et niisuguses olukorras nagu põhikohtuasjas on sellega vastuolus selline siseriiklike menetlusnormide tõlgendus, mille kohaselt kaebust, mis on esitatud otsuse peale mitte anda keskkonnakaitseorganisatsioonile menetlusosalise staatust haldusmenetluses, milles taotletakse loa saamist direktiivi 92/43 (muudetud direktiiviga 2006/105) alusel kaitstud alal teostatavale projektile, ei pea tingimata läbi vaatama ajal, kui on käimas see haldusmenetlus, mille võib lõpetada enne kohtu lõplikku otsust menetlusosalise staatuse kohta, ning kaebus jäetakse automaatselt läbi vaatamata niipea, kui sellele projektile on luba antud, mistõttu peab keskkonnakaitseorganisatsioon kasutama muud õiguskaitsevahendit menetlusosalise staatuse saamiseks ja pädevate siseriiklike asutuste poolt direktiivi artikli 6 lõikest 3 tulenevate kohustuste täitmise kohtulikuks kontrollimiseks.

⁽¹⁾ ELT C 24.8.2015.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus (Hof van Cassatie eelotsusetaotlus – Belgia) – Rijksdienst voor Pensioenen versus Willem Hoogstad

(Kohtuasi C-269/15)⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artikkel 4 — Esemeline kohaldamisala — Kinnipidamised seadusega ette nähtud pensionidelt ja kõigilt muudelt täiendavatelt soodustustelt — Artikkel 13 — Kohaldatava õiguse kindlaksmääramine — Elukoht teises liikmesriigis)

(2017/C 006/21)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van Cassatie

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Rijksdienst voor Pensioenen

Kostja: Willem Hoogstad

Menetluses osales: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Resolutsioon

Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes (muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 ning muudetud nõukogu 29. juuni 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 1606/98) artikli 13 lõikega 1 on vastuolus sellised õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis näevad ette täiendavate pensioniskeemide hüvitistelt maksete kinnipidamise ning millel on otsene ja piisavalt asjakohane seos seadustega, mis reguleerivad määruse nr 1408/71 (muudetud redaktsioonis) artiklis 4 loetletud sotsiaalkindlustusliike, kuigi selliste täiendavate pensionide saaja ei ela selles liikmesriigis ja tema suhtes on määruse (muudetud redaktsioonis) artikli 13 lõike 2 punkti f kohaselt kohaldatavad tema elukohaliikmesriigi sotsiaalõigusaktid.

(¹) ELT C 311, 21.9.2015.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Hecht-Pharma GmbH versus Hohenzollern Apotheke, mille omanik on Winfried Ertelt

(Kohtuasi C-276/15) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Inimtervishoius kasutatavad ravimid — Direktiiv 2001/83/EÜ — Reguleerimisala — Artikli 2 lõige 1 — Tööstuslikult toodetud või tööstuslikke protsesse hõlmavate meetoditega valmistatud ravimid — Artikli 3 punkt 2 — Seeriaviisiline ravim)

(2017/C 006/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Hecht-Pharma GmbH

Kostja: Hohenzollern Apotheke, mille omanik on Winfried Ertelt

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiviga 2011/62/EL, artikli 2 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellist inimtervishoius kasutatavat ravimit nagu põhikohtuasjas käsitletav ravim, mis ei vaja siseriiklike eeskirjade kohaselt müügiluba, kuna seda valmistatakse arsti või hambaarsti poolt tõendatavalt sageli välja antud retseptide alusel apteegi tavapärase tegevuse raames koguses kuni 100 tarnevalmis pakendit päevas ning seda kavatakse tarnida apteegi olemasoleva tegevusloa raames, ei saa pidada tööstuslikult toodetuks või tööstuslike protsesse hõlmavaid meetodeid kasutades valmistatuks selle sätte tähenduses ning järelikult ei kuulu see ravim nimetatud direktiivi kohaldamisalasse, arvestades faktilisi tuvastusi, mida peab tegema eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Juhul kui tuvastatud faktilised asjaolud viivad eelotsusetaotluse esitanud kohtu järelduseni, et põhikohtuasjas käsitletav ravim on tööstuslikult toodetud või valmistatud tööstuslike protsesse hõlmavaid meetodeid kasutades, peab eelotsusetaotluse esitanud kohtule lisaks vastama, et direktiivi 2001/83, mida on muudetud direktiiviga 2011/62, artikli 3 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugused õigusnormid nagu ravimite turustamise seaduse (Gesetz über den Verkehr mit Arzneimitteln) § 21 lõike 2 punkt 1 koostoimes apteekide käitamise määruse (Verordnung über den Betrieb von Apotheken (Apothekenbetriebsordnung)) § 6 lõikega 1, kui nendega pannakse apteekritele sisuliselt kohustus järgida apteegis seeriaviisiliste ravimite valmistamisel farmakopöad. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab siiski kontrollima, kas talle esitatud kohtuvaidluse asjaoludel valmistati põhikohtuasjas käsitletav ravim farmakopöa ettekirjutuste alusel.

⁽¹⁾ ELT C 294, 7.9.2015.

Euroopa Kohtu (teine koda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus (Conseil d'État eelotsusetaotlus – Belgia) – Patrice D'Oultremont jt versus Région wallonne

(Kohtuasi C-290/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamine — Direktiiv 2001/42/EÜ — Artikli 2 punkt a ja artikli 3 lõike 2 punkt a — Mõiste „kavad ja programmid“ — Regulaatiivse otsusega kehtestatud tuulegeneraatorite paigaldamise tingimused — Sätted, mis käsitlevad eeskätt ohutus-, kontrolli-, taastamis- ja garantiimeetmeid ning piirkondade kasutust silmas pidades määratletud helitugevuse määrasid)

(2017/C 006/23)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Patrice D'Oultremont, Henri Tumelaire, François Boitte ja Éoliennes à tout prix? ASBL

Vastustaja: Région wallonne

Menetluses osales: Fédération de l'énergie d'origine renouvelable et alternative ASBL (EDORA)

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta artikli 2 punkti a ja artikli 3 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selline regulatiivne otsus, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mis sisaldab erinevaid sätteid tuulegeneraatorite paigaldamise kohta, mida tuleb järgida halduslubade andmisel selliste käitiste rajamiseks ja käitamiseks, on hõlmatud mõistega „kavad ja programmid“ selle direktiivi tähenduses.

⁽¹⁾ ELT C 279, 24.8.2015.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus (Vergabekammer Südbayerni eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Hörmann Reisen GmbH versus Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

(Kohtuasi C-292/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Riigihanked — Avalikud reisijateveoteenused bussiga — Määrus (EÜ) nr 1370/2007 — Artikli 4 lõige 7 — Allhange — Nõue, et avaliku teenuse osutaja osutaks olulise osa avalikust reisijateveoteenusest ise — Ulatus — Artikli 5 lõige 1 — Riigihankemenetlus — Hankelepingu sõlmimine vastavalt direktiivile 2004/18/EÜ)

(2017/C 006/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vergabekammer Südbayern

Põhikohtuasja pooled

Vaidlustuse esitaja: Hörmann Reisen GmbH

Vastustajad: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70, artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et riigihankemenetluses, mis puudutab avalike reisijateveoteenuste bussiga osutamise lepingut, jääb selle määruse artikli 4 lõige 7 kõnealuse lepingu suhtes kehtivaks.
2. Määruse nr 1370/2007 artikli 4 lõiget 7 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui hankija määrab, et teenusepakkuja, kellele tehakse ülesandeks sellise avaliku reisijateveoteenuse haldamine ja osutamine bussiga, nagu on kõne all põhikohtuasjas, peab teenust 70 % ulatuses ise osutama.

⁽¹⁾ ELT C 294, 7.9.2015.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus (Supreme Court'i eelotsusetaotlus – Iirimaa) – Child and Family Agency versus J.D.

(Kohtuasi C-428/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega — Määrus (EÜ) nr 2201/2003 — Artikkel 15 — Kohtuasja üleviimine teise liikmesriigi kohtusse — Kohaldamisala — Kohaldamise tingimused — Kohus, kus on asja arutamiseks paremad võimalused — Lapse huvid)

(2017/C 006/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Child and Family Agency

Kostja: J.D.

menetluses osales: R. P. D.

Resolutsioon

1. Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003 (mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000) artiklit 15 tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav liikmesriigi pädeva asutuse poolt avaliku õiguse alusel esitatud lastekaitset käsitleva taotluse korral nagu see, mida käsitletakse põhikohtuasjas, kui pädevuse võtmine mõne teise liikmesriigi kohtu poolt tingib järgnevalt, et selle teise liikmesriigi asutus algatab oma siseriikliku õiguse alusel ja võimalik, et teistsuguste faktilise asjaolude põhjal esimeses liikmesriigis algatatud menetlusest eraldiseisva menetluse.
2. Määruse nr 2201/2003 artikli 15 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et:
 - selle hindamiseks, kas sellise teise liikmesriigi kohtul, kellega lapsel on eriline side, on asja arutamiseks paremad võimalused, peab liikmesriigi pädev kohus tegema kindlaks, et kohtuasja üleviimine sellisesse kohtusse annab asja läbivaatamiseks tegeliku ja konkreetse lisaväärtuse, arvestades eelkõige teises liikmesriigis kohaldatavaid menetlusnorme;
 - selle hindamiseks, et üleviimine on lapse huvides, peab liikmesriigi pädev kohus tegema eelkõige kindlaks, et üleviimisega ei kaasne ohtu, et lapse olukorda võidakse kahjustada.
3. Määruse nr 2201/2003 artikli 15 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et teatava liikmesriigi pädev kohus ei pea vastavas vanemliku vastutuse asjas kõnealuse sätte rakendamisel võtma asja üleviimise kaalumisel arvesse üleviimise mõju vastavate isikute vaba liikumise õigusele, või põhjust, miks asjaomase lapse ema kasutas enne seda, kui pöörduti pädeva kohtu poole, seda õigust, välja arvatud siis, kui need kaalutlused võivad kahjustada lapse olukorda.

⁽¹⁾ ELT C 320, 28.9.2015.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus – PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon, Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH

(Kohtuasi C-468/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Dumping — Rakendusmäärused (EL) nr 1138/2011 ja (EL) nr 1241/2012 — Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärinevate rasvalkoholide ja nende segude import — Määrus (EÜ) nr 1225/2009 — Artikli 2 lõike 10 punkt i — Kohandamine — Ülesanded, mis on samastatavad komisjonitase alusel töötava esindaja omadega — Artikli 2 lõike 10 esimene lõik — Normaalkväärtuse ja ekspordihinna vastavus — Hea halduse põhimõte)

(2017/C 006/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (esindaja: advokaat D. Luff)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu (esindaja: J.-P. Hix, keda abistas *avocate* N. Tuominen), Euroopa Komisjon (esindajad: J.-F. Brakeland ja M. França), Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta PT Perindustrian dan Pedragangan Musim Semi Mas'i (PT Musim Mas) kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 354, 26.10.2015.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 26. oktoobri 2016. aasta otsus – Westermann Lernspielverlage GmbH, varem Westermann Lernspielverlag GmbH versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

(Kohtuasi C-482/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärgi taotlus — Sõnalisi osi „bambino“ ja „lük“ sisaldav kujutismärk — Vastulausemenetlus — Sõnalist osa „bambino“ sisaldav varasem Euroopa Liidu kujutismärk — Osaline registreerimisest keeldumine — Vastulause aluseks oleva varasema kaubamärgi tühisus — Hageja kiri, mis teavitab Üldkohut sellest tühisusest — Üldkohtu keeldumine võtta see kiri menetlustoimikusse — Põhjenduse puudumine)

(2017/C 006/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Westermann Lernspielverlage GmbH, varem Westermann Lernspielverlag GmbH (esindajad: *Rechtsanwalt* A. Nordemann ja *Rechtsanwalt* M. Maier)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: J. Crespo Carrillo)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Westermann Lernspielverlage GmbH-lt.

(¹) ELT C 406, 7.12.2015.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. oktoobri 2016. aasta otsus (Spetsializiran nakazatelen sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – kriminaalasi Emil Milevi süüdistuses

(Kohtuasi C-439/16 PPU) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Eelotsuse kiirmenetlus — Õiguslane koostöö kriminaalasjades — Direktiiv (EL) 2016/343 — Artiklid 3 ja 6 — Ajaline kohaldamine — Kahtlustatava eelvangistuse kohtulik kontroll — Siseriiklikud õigusnormid, mis keelavad kohtumenetluse etapis uurida, kas on piisav alus kahtlustada, et isik on süüteo toime pannud — Vastuolu Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 5 lõike 1 punktiga c ja lõikega 4 — Liikmesriikide kohtutele nimetatud konventsiooni kohaldamise otsustamisel jäetud kaalutusõigus)

(2017/C 006/28)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Spetsializiran nakazatelen sad

Põhikohtuasja menetluse pool

Emil Milev

Resolutsioon

Varhoven kasatsionen sadi (kõrgeim kassatsioonikohus) poolt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta direktiivi (EL) 2016/343, millega tugevdatakse süütese presumptsiooni teatavaid aspekte ja õigust viibida kriminaalmenetluses kohtulikult arutelul, ülevõtmistähtaja alguses, 7. aprillil 2016 esitatud arvamus, mis annab liikmesriigi pädevatele kohtutele, kes lahendavad eelvangistuse kohaldamise määrase peale esitatud kaebust, õiguse otsustada, kas kriminaalkohtumenetluse etapis tuleb kahtlustatava eelvangistuses pidamise küsimuses teostada kohtulikku kontrolli selle üle, kas on piisav alus kahtlustada, et isik on talle etteheidetava süüteo toime pannud, ei saa pärast direktiivi ülevõtmistähtaja möödumist selle direktiivi eesmärke tõsiselt kahjustada.

(¹) ELT C 364, 3.10.2016.

Ukraina 2. juunil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda laiendatud koosseisus) 11. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-346/14: Yanukovych versus nõukogu

(Kohtuasi C-317/16 P)

(2017/C 006/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Ukraina (esindaja: advokaat M. Kostytska)

Teised menetlusosalised: Viktor Fedorovych Yanukovych, Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon, Poola Vabariik

Euroopa Kohus (kaheksas koda) tunnistas 5. oktoobri 2016. aasta määrusega apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

Ukraina 2. juunil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 11. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-347/14: Yanukovych versus nõukogu

(Kohtuasi C-318/16 P)

(2017/C 006/30)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Ukraina (esindaja: advokaat M. Kostytska)

Teised menetlusosalised: Viktor Viktorovych Yanukovych, Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

Euroopa Kohus (kaheksas koda) tunnistas 5. oktoobri 2016. aasta määrusega apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

Ukraina 2. juunil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda laiendatud koosseisus) 11. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-348/14: Yanukovych versus nõukogu

(Kohtuasi C-319/16 P)

(2017/C 006/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Ukraina (esindaja: advokaat M. Kostytska)

Teised menetlusosalised: Oleksandr Viktorovych Yanukovych, Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

Euroopa Kohus (kaheksas koda) tunnistas 5. oktoobri 2016. aasta määrusega apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

Bundesverbandes Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. 13. septembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 5. juuli 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-167/15: Bundesverband Souvenir- Geschenke –Ehrenpreise e.V. versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

(Kohtuasi C-488/16 P)

(2017/C 006/32)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Bundesverband Souvenir- Geschenke – Ehrenpreise e.V. (esindaja: advokaat B. Bittner)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet, Freistaat Bayern

Apellandi nõuded

- tühistada 5. juuli 2016. aasta kohtuostus T-167/15;
- tühistada ELi kaubamärk „Neuschwanstein“ nr 10 144 392;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud kohtuotsus T-167/15 on vastuolus nõukogu määruse (EÜ) nr 207/2009 ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punktiga c, artikli 7 lõike 1 punktiga b ja artikli 52 lõike 1 punktiga b järgmistel põhjustel:

Üldkohus ei võtnud arvesse, et tähis „Neuschwanstein“ on geograafilise päritolu tähis. Kohtuotsuse punktis 27 osundab Üldkohus – iseenesele vastu rääkides – sellele, et kuigi Neuschwansteini loss on „geograafiliselt tuvastatav“, ei kujuta see endast siiski „geograafilist asukohta“, kuna selle koha põhiülesanne on kultuuripärandi säilitamine ja mitte meenete või teenuste valmistamine või turustamine. Geograafilise asukoha „põhiülesandel“ ei ole aga mingit tähtsust seoses geograafilise päritolu tähise registreerimise absoluutse keeldumispõhjusega. Neuschwansteini lossi asukoht on üheselt ja kindlalt tuvastatav ning see on erinevalt Üldkohtu arvamusest erinev tavalise muuseumi asukohast, mis on määratletav selles näidatavate eksponaatide abil, mida erinevalt Neuschwansteini lossist võib paigutada ka mujale.

Asjaomane avalikkus ei vii läbi sellist nime analüüsi nagu vaidlustatud kohtuotsuses kasutatud „uus luigekivi“ vaid seostab seda väljamõeldud nime üksnes maailmakuulsa lossiga. Vaidlustatud kohtuotsus on seega vastuolus Euroopa Kohtu poolt kohtuasjas Windsurfing Chiemsee ⁽²⁾ määratletud tingimustega, kuna asjaomane avalikkus seostab tähisega „Neuschwanstein“ tähistatud kaupu Neuschwansteini lossiga kui maailmakuulsa turismikeskusega. See asukoht sobib seega kahtlemata tarbijate eelistuste mõjutamiseks selle koha tekitatud positiivsete tunnete abil. Seetõttu ei saa seda tähist geograafilise tähisena kaitsta. Üldistes huvides on, et tuntud vaatamisväärsuste nimed jäävad kaubamärgikaitse abil monopoliseerimata eelkõige tavaliste meenete jaoks, mida turustatakse ja ostetakse mõne vaatamisväärsuse meenutamiseks. Vaidlustatud kohtuotsuses ei ole aga viidud läbi hindamist, kas registreerimistaotluses nimetatud kaubad ja teenused sobivad meeneteks. See oleks aga olnud vajalik eelkõige seetõttu, et vaidlustatud kaubamärgi registreerimist taotleti selliste üldnimetuste jaoks, mille alla kuuluvad ka tavapäraselt meenetenähtedena kasutatavad tooted. Asjaolu, et taotluse esitaja on Baieri liidumaa, ei muuda neid põhimõtteid mitte kuidagi, sest nagu Euroopa Kohus on rõhutanud kohtuasjas MEM vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (MONACO) ⁽³⁾, kohaldatakse riigi esitatud registreerimistaotluse suhtes samu põhimõtteid kui kõigi teiste majandustegevuses osalejate suhtes.

Vastupidi varasemas kohtupraktikas esitatud nõuetele asus Üldkohus seoses määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c kohase eristusvõime puudumise tõttu registreerimisest keeldumise põhjusega seisukohale, et asjaomane avalikkus teab, et kõiki tähisega „Neuschwanstein“ tähistatud kaupu valmistatakse, turustatakse ja tarnitakse Baieri liidumaa järelevalve all (vt vaidlustatud kohtuotsuse punkt 43). Samas ei oska selliste toodete ostjad, kellele traditsiooniliselt mõne vaatamisväärsuse lähedal neid pakutakse, ja mis selle vaatamisväärsuse nime kannavad, seda tähist seostada vaatamisväärsuse omanikuga ega eelda, et too neid valmistab või turustab. Märgis „Neuschwanstein“ on nende jaoks vajalik üksnes meenutamaks nende külastust vaatamisväärsuse ja müügikoha juurde. Asjaomasele avalikkusele ei ole oluline, kes valmistaja on.

Kaubamärgi Neuschwanstein registreerimistaotluse esitaja tegutses pahauskselt määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkti b tähenduses, kuna asjaomasele avalikkusele ja teadaolevalt ka registreerimistaotluse esitajale oli juba enne ELi kaubamärgi registreerimistaotluse esitamist teada, et Neuschwansteini lossi ümbruses pakutakse erinevaid kaupu, mida tähistatakse kõnealuse vaatamisväärsuse nimega.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, 24.3.2009, lk 1).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:1999:230

⁽³⁾ ECLI:EU:T:2015:16

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugal)
5. oktoobril 2016 – Superfoz – Supermercados Lda versus Fazenda Pública**

(Kohtuasi C-519/16)

(2017/C 006/33)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Superfoz – Supermercados Lda

Vastustaja: Fazenda Pública

Eelotsuse küsimused

1. Kas 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 882/2004⁽¹⁾ artikli 27 lõiget 10 või mõnda muud Euroopa Liidu õigusnormi või üldpõhimõtet, mida Euroopa Liidu Kohus loeb kohaldatavaks, võib tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklik õigusnorm, millega luuakse ametlike toiduohutuskontrollide finantseerimiseks lõiv, millega maksustatakse ainult jaetoidu- või segakaubandusasutuste omanikke, ilma et see lõiv vastaks ühelegi nende maksukohustuslaste põhjustatud või nende heaks tehtavale ametlikule erikontrollile?
2. Kas vastus oleks erinev juhul, kui lõivu asemel kehtestataks avalik-õiguslikule üksusele tasutav rahaline osamaks, mida tuleks tasuda samadel maksukohustuslastel ja mis oleks mõeldud toidukvaliteedikontrollide kulude katmiseks, ehkki selle ainsaks eesmärgiks on laiendada vastutust nimetatud kontrollide rahastamise eest kõikidele toiduturustusahela ettevõtjatele?
3. Kas maksuvabastus, mida võimaldatakse teatavatele ettevõtjatele toiduohutuslõivust, millega maksustatakse ainult teatavaid jaetoidu- või segakaubandusasutusi (põhiliselt jaetoidukaubanduse suurettevõtjaid) ja mis on mõeldud toiduohutuse, loomakaitse ja -tervise ning taimekaitse ja -tervise valdkonnas ametlike kontrollide läbiviimise rahastamiseks, on siseturuga kokkusobimatu riigiabi, kuna see kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, või kas see maksuvabastus on vähemasti niisuguse riigiabi lahutamatu osa, millest tuleb ELTL artikli 108 lõike 3 kohaselt Euroopa Komisjonile teatada?
4. Kas Euroopa Liidu õiguse põhimõtetega, peamiselt võrdse kohtlemise, diskrimineerimiskeelu, konkurentsi (sealhulgas vastupidise diskrimineerimise keelu) ja ettevõtlusvabaduse põhimõtetega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, millega:
 - a. kehtestatakse lõivu maksmise kohustus ainult jaetoidukaubanduse suurettevõtjatele?
 - b. jäetakse lõivu kohaldamisalast välja üksused või mikroettevõtjad, kelle müügi pindala on alla 2 000 m² ja kes ei kuulu kontserni või ei kuulu ettevõtjale, kes kasutab ühte või mitut tähist ja kelle müügi pindala riigis kokku on 6 000 m² või suurem?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprill 2004. aasta määrus (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (ELT 2004, L 165, lk 1; ELT eriväljaanne 03/045, lk 200).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Leedu) 18. oktoobril 2016 –
Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras versus „Specializuotas transportas“ UAB**

(Kohtuasi C-531/16)

(2017/C 006/34)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitajad: Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras, „Specializuotas transportas“ UAB

Teosed menetlusosalised: „VSA Vilnius“ UAB, „Švarinta“ UAB, „Specialus autotransportas“ UAB, „Ecoservice“ UAB

Eelotsuse küsimused

1. Kas isikute ja teenuste vaba liikumist, mis on sätestatud vastavalt ELTL artiklis 45 ja ELTL artiklis 56, direktiivi 2004/18⁽¹⁾ artiklis 2 sätestatud pakkujate võrdsuse ja hankemenetluse läbipaistvuse põhimõtteid ning eelnimetatud põhimõtetest tulenevat ettevõtjate vaba ja ausa konkurentsiga põhimõtet tuleb (koos või eraldi, kuid nimetatud sätete kohaldamist piiramata) käsitada ja tõlgendada nii, et:

kui seotud pakkujad, kelle majanduslikud, juhtimisalased, finants- või muud sidemed võivad tekitada kahtlusi nende sõltumatuses ja konfidentsiaalse teabe kaitstes ja/või luua (võimalikud) eeldused nende eelisolukorras olemiseks teiste pakkujatega võrreldes, on otsustanud esitada samas riigihankemenetluses eraldi (sõltumatud) pakkumused, siis on nad igal juhul kohustatud hankijat teavitama kõnealustest omavahelistest sidemetest, isegi kui hankija ei nõua seda eraldi, olenemata sellest, kas riigihankeid reguleerivad liikmesriigi õigusnormid sätestavad sellise kohustuse või mitte?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse:

- a) jaatavalt (st pakkujad peavad oma sidemetest igal juhul hankijat teavitama), siis kas asjaolu, et seda kohustust sellisel juhul ei täidetud või ei täidetud nõuetekohaselt, on piisav, et hankija võiks asuda seisukohale või läbivaatamisasutus (kohus) võiks otsustada, et samas riigihankemenetluses eraldi pakkumused esitanud seotud pakkujad ei konkureeri tegelikult teineteisega (ja teesklevad konkureerimist)?

- b) eitavalt (st pakkujatele ei ole õigusaktis või hanketingimustes kehtestatud lisakohustust teavitada oma sidemetest), siis kas seotud ettevõtjate osalemisega kaasnevat riski ja sellest tulenevate tagajärgede riski peab kandma hankija, juhul kui hankija ei märkinud riigihanke dokumentides, et pakkujatel on selline teavitamiskohustus?

3. Kas esimeses küsimuses osutatud õigusnorme ning direktiivi 89/665⁽²⁾ artikli 1 lõike 1 kolmandat lõiku ja artikli 2 lõike 1 punkti b tuleb (koos või eraldi, kuid nimetatud sätete kohaldamist piiramata) hoolimata esimesele küsimusele antavast vastusest ja võttes arvesse Euroopa Kohtu otsust eVigilo (C-538/13) käsitada ja tõlgendada nii, et:

- a) kui hankijale saab riigihankemenetluse käigus mis tahes viisil selgeks, et teatavate pakkujate vahel on olulised sidemed (suhted), siis peab see hankija olenemata tema enda hinnangust sellele asjaolule ja (või) muudele asjaoludele (nt pakkujate esitatud pakkumuste formaalsele või sisulisele erinevusele, pakkuja võetud avalikule kohustusele konkureerida ausalt teiste pakkujatega jmt) käsutama seotud pakkujaid eraldi ja nõudma neilt selgitust, kas ja kuidas nende isiklik olukord on kooskõlas pakkujatevahelise vaba ja ausa konkurentsiga?

- b) kui hankijal on selline kohustus, kuid ta ei täida seda, siis on kohtul piisav alus leida, et hankija tegevus on õigusvastane, sest ta ei taganud menetluse läbipaistvust ja objektiivsust, ei nõudnud kaebuse esitajalt tõendeid või ei võtnud omal algatusel vastu otsust võimaliku mõju kohta, mida seotud isikute isiklik olukord võib avaldada hankemenetluse tulemusele?
4. Kas kolmandas küsimuses osutatud õigusnorme ja ELTL artikli 101 lõiget 1 tuleb Euroopa Kohtu otsuseid eVigilo (C-538/13), Eturas jt (C-74/14) ja VM Remonts (C-542/14) arvesse võttes (koos või eraldi, kuid nimetatud sätete kohaldamist piiramata) käsitada ja tõlgendada nii, et:
- a) kui pakkuja (kaebuse esitaja) sai teada, et kahest seotud pakkujast ühe (pakkuja A) poolt riigihankemenetluses esitatud madalaima hinnaga pakkumus on tagasi lükatud ja teine pakkuja (pakkuja B) on kuulutatud hankemenetluse võitjaks, ning võttes arvesse ka muid kõnealuste pakkujatega ja nende hankemenetluses osalemisega seotud asjaolusid (asjaolu, et pakkujatel A ja B on sama juhatus; asjaolu, et neil on sama emattevõtja, kes ei osalenud hankemenetluses; asjaolu, et pakkujad A ja B ei teavitanud oma sidemetest hankijat ega esitanud nende kohta eraldi lisaselgitusi muu hulgas seetõttu, et neilt seda ei nõutud; asjaolu, et pakkuja A esitas oma pakkumuses vastuolulist teavet kavandatud transpordivahendite (prügiveoautod) vastavuse kohta hankemenetluse Euro V tingimusele; asjaolu, et pakkuja, kes esitas madalaima hinnaga pakkumuse, mis liikati tagasi selles kindlaks tehtud puuduste tõttu, esiteks ei vaidlustanud hankija otsust ja teiseks esitas kaebuse esimese astme kohtu otsuse peale, milles ta muu hulgas [vaidlustas] oma pakkumuse tagasilükkamise õiguspärasuse jmt), siis juhul kui hankija ei võtnud kõiki neid asjaolusid arvesse võttes mingeid meetmeid, on see teave iseenesest piisav nõudmaks läbivaatamisasutuselt hankija tegevuse tunnistamist õigusvastaseks, kuna ta ei taganud menetluse läbipaistvust ja objektiivsust ega nõudnud kaebuse esitajalt konkreetsid tõendeid selle kohta, et pakkujad A ja B tegutsesid ebaausalt?
- b) pakkujad A ja B ei tõendanud hankijale, et nad osalevad riigihankemenetluses tegelikult ja ausalt, pelgalt seetõttu, et pakkuja B esitas vabatahtlikult tegeliku osalemise kinnituse, pakkuja B kohaldas juhtimiskvaliteedi standardeid riigihankemenetluses osalemiseks ning nende pakkujate esitatud pakkumused ei olnud formaalselt ega sisuliselt identsed?
5. Kas selliste omavahel seotud ettevõtjate (kes on mõlemad sama ettevõtja tütarettvõtjad) tegevust, kes osalevad eraldi samas hankemenetluses, mille väärtus vastab rahvusvaheliste pakkumismenetluste väärtusele, võib juhul, kui hankemenetluse väljakuulutanud hankija asukoht ja hangitavate teenuste osutamise koht ei ole eriti kaugel teisest liikmesriigist (Läti Vabariigist), saab põhimõtteliselt hinnata – võttes muu hulgas arvesse ühe nimetatud ettevõtja esitatud vabatahtlikku avaldust konkureerida ausalt – ELTL artikli 101 ja selle sätteid tõlgendava Euroopa Kohtu praktika alusel?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 6/7, lk 132).

⁽²⁾ Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiiv 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT 1989, L 395, lk 33; ELT eriväljaanne 6/1, lk 246).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu)
18. oktoobril 2016 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos
versus AB SEB bankas**

(Kohtuasi C-532/16)

(2017/C 006/35)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Vastustaja: AB SEB bankas

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikleid 184–186 tuleb näiteks põhikohtuasjas kõne all olevas olukorras tõlgendada nii, et direktiivis 2006/112 ette nähtud mahaarvamiste korrigeerimise mehhanism ei ole kohaldatav juhul, kui juba käibemaksu esialgne mahaarvamine ei olnud võimalik, kuna asjaomane tehing oli ehitiseta maaga seotud käibemaksust vabastatud tehing?
2. Kas vastust esimesele küsimusele mõjutab asjaolu, et 1) käibemaks asjaomastelt maatükkidelt arvati algselt maha maksuhalduri tava pärast, mille kohaselt peeti kõnealust tehingut ekslikult ehitusmaa võõrandamiseks, mis tuleb direktiivi 2006/112 artikli 12 lõike 1 punkti b kohaselt käibemaksuga maksustada, ja/või 2) pärast soetajapoolset esialgset mahaarvamist esitas maatüki võõrandaja soetajale käibemaksu kreditarve, mis korrigeeris algsel arvel märgitud käibemaksusummasid?
3. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas näiteks põhikohtuasjas kõne all olevas olukorras tuleb direktiivi 2006/112 artikleid 184 ja/või 185 tõlgendada nii, et kui juba käibemaksu esialgne mahaarvamine ei olnud võimalik, kuna asjaomane tehing oli käibemaksust vabastatud, peab maksukohustuslase kohustus seda mahaarvamist korrigeerida olema tekkinud kohe või alles siis, kui ta sai teada, et esialgne mahaarvamine ei olnud võimalik?
4. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas näiteks põhikohtuasjas kõne all olevas olukorras tuleb direktiivi 2006/112 ja eelkõige selle artikleid 179, 184–186 ning 250 tõlgendada nii, et mahaarvatava sisendkäibemaksu korrigeeritud summad tuleb maha arvata sellel maksustamisperioodil, mil tekkis maksukohustuslase kohustus ja/või õigus algselt mahaarvamist korrigeerida?

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu)
25. oktoobril 2016 – UAB Spika, AB Senoji Baltija, UAB Stekutis, UAB Prekybos namai Aistra versus
Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos**

(Kohtuasi C-540/16)

(2017/C 006/36)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: UAB Spika, AB Senoji Baltija, UAB Stekutis, UAB Prekybos namai Aistra

Vastustaja: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Teised menetlusosalised: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, BUAB Sedija, UAB Starkis, UAB Baltijos šprotai, UAB Ramsun, AB „Laivitė“, UAB Baltlanta, UAB Strimelė, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma Stilma, UAB Banginis, UAB Monistico, UAB Rikneda, UAB Baltijos jūra, UAB Grinvita, BUAB Baltijos žuvis

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembril 2013. aasta määruse (EL) nr 1380/2013⁽¹⁾ ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ, artiklit 17 ja artikli 2 lõike 5 punkti c tuleb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 16 ja 20 arvesse võttes tõlgendada nii, et kui liikmesriik kasutab artikli 16 lõikes 6 ette nähtud kaalutusõigust, ei tohi ta talle eraldatud püügikvootide jaotamiseks kasutada meetodit, mis tekitab selles valdkonnas tegutsevate ettevõtjate jaoks suurema hulga kalapüügivõimaluste tõttu ebavõrdsed konkurentsitingimused, isegi kui see meetod põhineb läbipaistval ja objektiivsel kriteeriumil?

⁽¹⁾ ELT 2013, L 354, lk 22.

25. oktoobril 2016 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Taani Kuningriik

(Kohtuasi C-541/16)

(2017/C 006/37)

Kohtumenetluse keel: taani

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Grønfeldt ja J. Hottiaux)

Kostja: Taani Kuningriik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et Taani Kuningriik ei ole täitnud kohustusi, mis tal on tulenevalt määruse (EÜ) nr 1072/2009⁽¹⁾ rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta artikli 2 punktist 6 koostoimes artikliga 8;
- mõista kohtukulud välja Taani Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

- Komisjon väidab, et määruse (EÜ) nr 1072/2009 artikli 8 lõikes 2 on ammandavalt reguleeritud, et vedajatel on õigus teha kabotaažvedusid selles artiklis sätestatud tingimustel. Selles sättes ei ole kindlaks määratud ühe kabotaažveo peale- või mahalaadimiskohtade maksimaalset arvu. Kolme kabotaažveoga piirdumine ei tähenda, et kabotaažveo käigus peab olema kindlaksmääratud arv peale- ja/või mahalaadimiskohti.
- Taani normide järgi võib kabotaažvedu koosneda kas mitmest pealeladimiskohast või mitmest mahalaadimiskohast, aga mitte mõlemast. See eeskiri takistab teiste riikide vedajail teha kabotaažvedu mitme peale- ja mahalaadimiskohaga, mis piirab nende võimalust teha Taanis kabotaažvedusid määruses nr 1072/2009 sätestatud ulatuses.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1072/2009 rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta (ELT L 300, 14.11.2009, lk 72).

27. oktoobril 2016 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik**(Kohtuasi C-543/16)**

(2017/C 006/38)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: C. Hermes ja E. Manhaeve)*Kostja:* Saksamaa Liitvabariik**Hageja nõuded**

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et Saksamaa Liitvabariik on rikkunud oma kohustusi, mis talle tulenevad nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest⁽¹⁾ artikli 5 lõigetest 5 ja 7 koostoimes direktiivi II ja III lisaga, kuna liikmesriik ei võtnud täiendavalt või tõhusamalt meetmeid, niipea kui sai selgeks, et tegevusprogrammi meetmetest direktiivi eesmärkide saavutamiseks ei piisa, ning liikmesriik ei töötanud tegevusprogrammi ümber, selleks et viia see kooskõlla II ja III lisa kohustuslike nõuetega;
- mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Saksamaa Liitvabariik rikub artikli 5 lõiget 5, kuna liikmesriik ei võtnud täiendavalt või tõhusamalt meetmeid, kuigi hiljemalt Saksamaa viienda aruande üleandmisel vastavalt direktiivi artiklile 10 ajavahemiku 2008–2011 kohta 4. juulil 2012 oli selge, et Saksa tegevusprogrammi meetmetest direktiivi eesmärkide saavutamiseks ei piisa.

Lisaks rikub Saksamaa Liitvabariik direktiivi artikli 5 lõiget 7, kuna Saksamaa ei ole Saksa tegevusprogrammi muutnud, kuigi see oleks olnud vajalik, arvestades eespool nimetatud 4. juuli 2012. aasta aruandes kirjeldatud olukorda. Sellega seoses oleks Saksamaa Liitvabariik igal juhul pidanud võtma meetmed, mis täielikult ja nõuetekohaselt vastaksid direktiivi artikli 5 lõigete 3 ja 4 koostoimes II ja III lisaga sisulistele nõuetele.

Saksa kehtivad õigusnormid nendele nõuetele ei vasta, kuna:

- tasakaalustatud väetamise põhimõttest lähtuvalt sisaldavad need väetamise vajaduse arvutamist, mis ei vasta üksikute kultuuride tegelikele toitainevajadustele ega nõuetele erinevates mullakliimaatilistes piirkondades ning mille käigus ei võeta arvesse väetamise mõju veekaitsele, ning lubavad toitainete tööstuslikku ülejääki kuni 60 kg lämmastiku hektari kohta aastas (vt direktiivi III lisa punkti 1 alapunkt 3);
- keeluaegadeks nähakse nendega ette erand „tahkele sõnnikule ilma linnuväljaheideteta“, nendes ei näha ette erisusi vastavalt mullakliimaatilistele piirkondadele, väetise liikidele, väetamiseetoditele ega muudele keskkonnateguritele ning kehtestatakse vaid keeluajad pikkusega kaks ja pool kuni kolm kuud (vt direktiivi III lisa punkti 1 alapunkt 1 ja II lisa A osa punkt 1);
- loomasõnnikumahutite nõutava mahutavuse osas nähakse nendega ette ladustamismahud, mis lähtuvad liiga lühikestest keeluaegadest ning – erandina Berliini, Saksimaa ja Tüüringi normidest – puudutavad vaid vedela sõnniku ladustamist (vt direktiivi II lisa A osa punkt 5);
- nendega lubatakse rohumaa ja lühiajalisele rohumaa teatud tingimustel laotada maksimaalse koguse loomasõnnikut, mis vastab 230 kilogrammile lämmastikule hektari kohta aastas (vt direktiivi III lisa punkti 2 alapunkt 1);

- väetiste kasutamisel tugeva kaldega põllumajanduslikul maa-alal nähakse neis ette erandid tahke sõnniku jaoks, välja arvatud linnuväljaheited, kehtestatakse piirangud suure lämmastiksisaldusega väetise kasutamisele alles enam kui 10 % kalde puhul ja sellisel juhul keelud vaid kolme meetri laiusele alale veekogu muldkeha servast ning sellega kaldutakse korduvalt kõrvale asjakohastest teadusuuringutest (vt direktiivi II lisa A osa punkt 2 ja III lisa punkti 1 alapunkti 3 punkt a);
- nendega keelatakse väetise kasutamine enam kui 5 sentimeetri paksuse lumekatte puhul ning „juhul, kui maa on läbi külmunud ja pinnas päeva jooksul üles ei sula“ (vt direktiivi II lisa A osa punkt 3 ning III lisa punkti 1 alapunkti 3 punktid a ja b).

Saksamaa valitsuse korrapärased teadaanded väetamise korra kavandatava muutmise kohta ei kõrvalda välja toodud direktiivi artikli 5 lõigete 5 ja 7 rikkumisi. Asjakohased normid ei ole jõustunud pärast põhjendatud arvamuses antud tähtaja möödumist 11. septembril 2014 ega hiljem.

⁽¹⁾ ELT L 375, lk 1; ELT eriväljaanne 15/02, lk 68.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 9. novembri 2016. aasta otsus – Birkenstock Sales versus EUIPO (Laineliste ristuvate joontega mustri kujutis)

(Kohtuasi T-579/14) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Laineliste ristuvate joontega mustrit kujutav kujutismärk — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b — Pinnamuster — Pinnamustri kasutamine toote pakendil)

(2017/C 006/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Birkenstock Sales GmbH (Vettelschoß, Saksamaa) (esindajad: advokaadid C. Menebröcker ja V. Töbelmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: G. Schneider ja D. Walicka, hiljem D. Walicka)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 15. mai 2014. aasta otsuse (asi R 1952/2013-1) peale, mis käsitleb laineliste ristuvate joontega mustrit kujutava kujutismärgi ELi nimetavat rahvusvahelist registreeringut.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 15. mai 2014. aasta otsus (asi R 1952/2013-1) osas, milles see puudutab järgmisi tooteid: „kunstjäsemed, -silmad ja -hambad“, „sutura materjal; kirurgiline operatsiooniõmblusmaterjal“ ja „loomanahad, karusnahad“.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Birkenstock Sales GmbH kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja pool EUIPO kohtukuludest. EUIPO kannab poole oma kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 351, 6.10.2014.

Üldkohtu 10. novembri 2016. aasta otsus – Polo Club versus EUIPO – Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN)

(Kohtuasi T-67/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN taotlus — Euroopa Liidu varasem kujutismärk BEVERLY HILLS POLO CLUB — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b — Täiendavate tõendite esitamine — Määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikes 2 antud kaalutusõigus — Asja osaliselt tagasisaatmine vastulausete osakonnale — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 64 lõiked 1 ja 2)

(2017/C 006/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Polo Club (Gassin, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat D. Masson)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: V. Melgar ja H. Kunz, hiljem H. O'Neil)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Lifestyle Equities CV (Amsterdam, Madalmaad) (esindajad: advokaadid D. Russo ja V. Wellens)

Ese

Hagi Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti viienda apellatsioonikoja 21. novembri 2014. aasta otsuse peale (asi R 1882/2013-5) peale, mis käsitleb Lifestyle Equities ja Polo Club vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Polo Clubilt.

⁽¹⁾ ELT C 118, 13.4.2015.

Üldkohtu 9. novembri 2016. aasta otsus – Trivisio Prototyping versus komisjon

(Kohtuasi T-184/15) ⁽¹⁾

(Rahaline abi — Tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse kuues raamprogramm — Projekte ULTRA, CINESPACE ja IMPROVE käsitlevad lepingud — Hagi osaline ümberkvalifitseerimine — Täitmise aluseks olev otsus — ETLT artikkel 299 — Vahekohtuklausel — Toetuskõlblikud kulud — Tasutud summade tagastamine)

(2017/C 006/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Trivisio Prototyping GmbH (Trier, Saksamaa) (esindajad: advokaadid A. Bartosch ja A. Böhlke, hiljem A. Böhlke)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: S. Delaude ja F. Moro, keda abistavad advokaadid R. van der Hout ja S. Blazek)

Ese

Esiteks ETLT artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada Euroopa Komisjoni 2. veebruari 2015. aasta otsus C(2015) 633 final, mis käsitleb Trivisio Prototyping GmbH-lt 385 112,19 euro suuruse summa tagasinõudmist koos intressidega ja teiseks ETLT artikli 272 alusel esitatud nõue tuvastada, et puudub nõue, mida komisjon väidab endal Trivisio Prototypingu vastu olevat.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Trivisio Prototyping GmbH kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 262, 10.8.2015.

Üldkohtu 9. novembri 2016. aasta otsus – Smarter Travel Media versus EUIPO (SMARTER TRAVEL)**(Kohtuasi T-290/15) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa liidu kujutismärgi SMARTER TRAVEL taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 2 — Võrdne kohtlemine)**

(2017/C 006/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Smarter Travel Media LLC (Boston, Massachusetts, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat P. Olson)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: L. Rampini)**Ese**

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 20. märtsi 2015. aasta otsuse (asi R 1986/2014-2) peale, mis käsitleb taotlust registreerida kujutismärk SMARTER TRAVEL ELI kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Smarter Travel Media LLC-lt.

⁽¹⁾ ELT C 262, 10.8.2015.

Üldkohtu 17. novembri 2016. aasta otsus – Vince versus EUIPO (ELECTRIC HIGHWAY)**(Kohtuasi T-315/15) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi ELECTRIC HIGHWAY taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c)**

(2017/C 006/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Dale Vince (Stroud, Ühendkuningriik) (esindaja: barrister B. Longstaff)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: S. Bonne)**Ese**

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 3. märtsi 2015. aasta otsuse (asi R 1442/2014-5) peale, mis käsitleb sõnalise tähise „ELECTRIC HIGHWAY“ ELI kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Dale Vince'ilt.

⁽¹⁾ ELT C 406, 7.12.2015.

Üldkohtu 8. novembri 2016. aasta otsus – For Tune versus EUIPO – Gastwerk Hotel Hamburg (fortune)

(Kohtuasi T-579/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi fortune taotlus — Varasem Saksa sõnamärk FORTUNE-HOTELS — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2017/C 006/44)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: For Tune sp. z o.o. (Varssavi, Poola) (esindaja: advokaat K. Popławska)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: L. Rampini)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas: Gastwerk Hotel Hamburg GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 7. augusti 2015. aasta otsuse (asi R 2808/2014-5) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust Gastwerk Hotel Hamburgi ja For Tune vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja For Tune sp. z o.o.-lt.

⁽¹⁾ ELT C 398, 30.11.2015.

Üldkohtu 17. novembri 2016. aasta otsus – Fedtke versus EMSK

(Kohtuasi T-157/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Avalik Teenistus — Ametnikud — Üksnes varasema akti õiguspärasust kinnitav akt — Uued ja olulised asjaolud — Tõendamiskoormis)

(2017/C 006/45)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Ingrid Fedtke (Wezembeek-Oppem, Belgia) (esindaja: advokaat M.-A. Lucas)

Teine menetluspool: Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (EMSK) (esindajad: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal ja L. Camarena Januzec, keda abistas advokaat B. Wägenbaur)

Ese

Apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu (teine koda) 5. oktoobri 2016. aasta määruse peale: Fedtke vs. EMSK (F-107/15, EU:F:2013:161) selle kohtumääruse tühistamise nõudes.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse kohtu (teine koda) 5. veebruari 2016. aasta määrus Fedtke vs. EMSK (F-107/15).
2. Saata kohtuasi tagasi Avaliku Teenistuse Kohtu mõnele teisele kojale kui see, kes käesolevas asjas otsuse langetas.
3. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 191, 30.5.2016.

Üldkohtu 9. novembri 2016. aasta määrus – Biofa versus komisjon

(Kohtuasi T-746/15) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Taimekaitsevahendid — Rakendusmäärus (EL) 2015/2069 — Põhiaine naatriumvesinikkarbonaadi heakskiitmine — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)

(2017/C 006/46)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Biofa AG (Münsingen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid C. Stallberg ja S Knoblich, hiljem C. Stallberg)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Ondrůšek, G. von Rintelen ja F. Moro)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 17. novembri 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/2069, millega kiidetakse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1107/2009 (taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta) heaks põhiaine naatriumvesinikkarbonaat ning muudetakse komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lisa (ELT 2015, L 301, lk 42).

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Puudub vajadus Taani Kuningriigi menetlusse astumise avalduse lahendamiseks.
3. Mõista kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kohtukulud, välja Biofa AG-lt.
4. Jätta Taani Kuningriigi menetlusse astumise avaldusega seotud kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 59, 15.2.2016.

Üldkohtu 7. oktoobri 2016. aasta määrus – Sloveenia versus komisjon**(Kohtuasi T-12/16) ⁽¹⁾****(EAGF ja EAFRD — Rahastamisest välja jäetud kulud — Sloveenia kantud kulud — Rakendusotsuse (EL) 2016/1059 vastuvõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)**

(2017/C 006/47)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Pooled

Hageja: Sloveenia Vabariik (esindaja: L. Bembič)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Rous Demiri ja D. Triantafyllou)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 13. novembri 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/2098, mille kohaselt Euroopa Liidu poolne rahastamine ei kata teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT 2015, L 303, lk 35), Sloveenia Vabariigiga seonduvas osas.

Resolutsioon

1. Hagi kohta otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Sloveenia Vabariigi kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 98, 14.3.2016.

Üldkohtu presidendi 11. novembri 2016. aasta määrus – Solelec jt versus parlament**(Kohtuasi T-281/16 R)****(Ajutiste meetmete kohaldamine — Ehitustööde riigihange — Hankemenetlus — Elektritööd (kõrgepinge) seoses Euroopa Parlamendi Luxembourgis asuva Konrad Adenaueri hoone laiendamise- ja kaasajastamisprojektiga — Ühe pakkuja pakkumuse tagasilükkamine ja otsus tunnistada edukaks ühe teise pakkuja pakkumus — Kohaldamise peatamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine)**

(2017/C 006/48)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Solelec SA (Esch sur Alzette, Luxembourg), Mannelli & Associés SA (Bertrange), Paul Wagner et fils SA (Luxembourg), Socom SA (Foetz) (esindaja: advokaat S. Marx)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: M. Mraz ja L. Chrétien)

Ese

ELTL artiklitel 278 ja 279 põhinev nõue peatada esiteks Euroopa Parlamendi 27. mai 2016. aasta otsuse, millega lükati tagasi hagejate pakkumus osa 75 kohta, mis on esitatud hanketeate viitega INLO-D-UPIL-T-15-AO6 raames, mis puudutab Luxembourgis asuva Konrad Adenaueri hoone laiendamise- ja kaasajastamisprojekti, täitmine, ning teiseks sellise otsuse täitmine, mille kohaselt otsustati leping selle osa kohta sõlmida teise pakkujaga.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Tühistada 9. juuni 2016. aasta määrus kohtuasjas T-281/16 R.
3. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

25. oktoobril 2016 esitatud hagi – La Quadrature du Net jt versus komisjon**(Kohtuasi T-738/16)**

(2017/C 006/49)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: La Quadrature du Net (Pariis, Prantsusmaa), French Data Network (Amiens), Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs (Fédération FDN) (Amiens) (esindaja: advokaat H. Roy)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et komisjoni 12. juuli 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/1250 on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 7, 8 ja 47;
- see otsus tühistada.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste hartat (edaspidi „harta“) Ameerika Ühendriikide õigusnormidega lubatud üldist laadi andmete kogumise tõttu. Komisjoni 12. juuli 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/1250 isikuandmete kaitse piisavuse kohta ELi-USA andmekaitseraamistikus Privacy Shield vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ (edaspidi „vaidlustatud otsus“) rikub seda hartat, kuna selles ei järeldata, et Ühendriikide õigusnormid kahjustavad muu hulgas harta artikliga 7 kaitstava põhiõiguse eraelu puutumatusesse sisu.
2. Teine väide, et rikutud on hartat seetõttu, et vaidlustatud otsuses tuvastati vääralt, et ELi-USA andmekaitseraamistik tagab põhiõiguste kaitse sisuliselt samal tasemel, mis on tagatud liidu sees, hoolimata nõude puudumisest, et Ühendriikide õigusnormidega lubatud tegevus piirduks hädavajalikkuga.
3. Kolmas väide, et rikutud on hartat seetõttu, et vaidlustatud otsuses ei ole võetud arvesse, et Ühendriikide õigusnormid ei näe ette tõhusaid õiguskaitsevahendeid ning olenemata sellest on selles järeldatud, et eespool viidatud kaitse tase on võrdne.
4. Neljas väide, et rikutud on hartat seetõttu, et vaidlustatud otsuses on ilmselgelt vääralt asutud seisukohale, et ELi-USA andmekaitseraamistik tagab samaväärse kaitsetaseme liidus tagatuga, hoolimata asjaolust, et Ühendriikide õigusnormidega ei nähta ette sõltumatut kontrolli.

28. oktoobril 2016 esitatud hagi – BPCE versus EKP**(Kohtuasi T-745/16)**

(2017/C 006/50)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: BPCE (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Gosset-Grainville, C. Renner ja P. Kupka)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Keskpanga 24. augusti 2016. aasta otsus nr ECB/SSM/2016-9695005MSXI0YEMGDF46/195;
- mõista kõik kohtukulud igal juhul välja Euroopa Keskpangalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt Euroopa Keskpang (EKP) ei olnud pädev tegema 24. augusti 2016. aasta otsust, millega jäeti rahuldamata hageja taotlus, et Caisse des dépôts et consignations' riskipositsioone, mis tulenevad reguleeritud säästu raames kogutud tsentraliseeritud vahenditest, ei võetaks finantsvõimenduse määra arvutamisel arvesse (edaspidi „vaidlusalune otsus“), sest Euroopa Keskpangal puudus pädevus keelduda võimaldamast erandit pärast seda, kui ta oli tuvastanud, et kõik kohaldamisele kuuluvates liidu õigusnormides sätestatud tingimused olid täidetud.
2. Teine väide, mille kohaselt kostja väidetavalt rikkus mitut õigusnormi. Hageja on seisukohal, et isegi kui eeldada, et EKP oli pädev vaidlusalust otsust vastu võtma, ei ole see otsus kehtiv, sest see rikub mitut õigusnormi Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2016. aasta määruses (EL) nr 575/2013, krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT 2013, L 176, lk 1; edaspidi määrus nr 575/2013) ja läheb vastuollu Euroopa Liidu seadusandja tahtega, kuna EKP tõlgendas kõnesolevaid norme valesti ja võttis vastu otsuse, mis:
 - on vastuolus finantsvõimenduse määra reguleerivate eeskirjade eesmärgi ja sihtidega, kuivõrd sellega eiratakse mitte üksnes finantsvõimenduse määra reguleerivate eeskirjade eesmärki ennast, vaid ka seadusandja tahet, mida viimane väljendas määruse nr 575/2013 artikli 429 lõike 14 vastuvõtmisega;
 - muudab alusnormi, kuna võtab arvesse kaht uut tingimust, mis ei ole kõnesoleva sättega reguleeritud;
 - võtab määruse nr 575/2013 artikli 429 lõikelt 14 kasuliku mõju.
3. Kolmas väide, et vaidlusalune otsus sisaldab mitmeid ilmselgeid hindamisvigu, mis puudutab konkreetselt reguleeritud tsentraliseeritud säästuvahendite laadi; mõju, mida evib nende vahendite kandmine panga bilanssi ja tagajärgi, mida toob kaasa tsentraliseeritud vahendite kohandamismehhanism.
4. Neljas väide, et rikuti mitut liidu õiguse üldpõhimõtet, nimelt proportsionaalsuse põhimõtet, õiguskindluse põhimõtet ja hea halduse põhimõtet, kuivõrd EKP rikkus oma hoolsuskohustust.
5. Viies väide, et vaidlusalune otsus on puudulikult põhjendatud, sest EKP-l lasus rangem põhjendamiskohustus ja kõnealune otsus oli põhjendatud ebapiisavalt ja mitmetimõistetavalt.

28. oktoobril 2016 esitatud hagi – Stemcor London ja Samac Steel Supplies versus komisjon**(Kohtuasi T-749/16)**

(2017/C 006/51)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: Stemcor London Ltd (London, Ühendkuningriik), Samac Steel Supplies Ltd (London) (esindajad: advokaadid F. Di Gianni ja C. Van Hemelryck)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Tühistada komisjoni 29. juuli 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/1329, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Venemaa Föderatsioonist pärit külmaltsitud lehtterastoodete registreeritud impordi suhtes ning nõutakse lõplikult sisse nimetatud impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2016, L 210, lk 27) ning
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab hagi põhjenduseks kolm väidet.

1. Esimene väide, et dumpinguvastase alusmääruse (EL) 2016/1036 artikli 10 lõike 4 punktis c sätestatud importija „teadlikkuse“ tingimuse tõlgendamine ja kohaldamine on vale ja õigusvastane.
 - esimene osa, et dumpinguvastase alusmääruse (EL) 2016/1036 artikli 10 lõike 4 punktis c sätestatud importija „teadlikkuse“ tingimusele määruses (EL) 2016/1329 („vaidlustatud määrus“) antud tõlgendus on vale ja õigusvastane.
 - teine osa, et dumpinguvastase alusmääruse (EL) 2016/1036 artikli 10 lõike 4 punktist c, võttes arvesse EL-i õiguse ja WTO dumpinguvastase lepingu väljakujunenud tõlgendamispraktikat, nähtub, et selleks et teha kindlaks, kas selline tingimus on täidetud, peab komisjon hindama importija tegelikku teadlikkust.
2. Teine väide, et tingimuse „märgatavalt suurenenud import“ hinnang põhines valesti ajavahemikul alates esimesest täispikast kalendrikuust pärast seda, kui Euroopa Liidu Teatajas avaldati uurimise algatamisteade, ja lõpetades viimase täispika kalendrikuuga pärast ajutiste meetmete kehtestamist.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud määruses dumpinguvastase alusmääruse (EL) 2016/1036 artikli 10 lõike 4 punktis d sätestatud tingimusele „oluliselt kahjustab parandavat mõju“ antud tõlgendus on vale ja ebaseaduslik.
 - esimene osa, et komisjon on andnud vale üldise hinnangu alusmääruse artikli 10 lõike 4 punktis d sätestatud tingimusele „oluliselt kahjustab parandavat mõju“, kuna ta oleks pidanud hindama igal üksikjuhul eraldi iga importija tegevust, selleks et teha kindlaks, kas tema import aitas kaasa sellele, et väidetavalt kahjustatakse oluliselt tollimaksude parandavat mõju.
 - teine osa, et vaidlustatud määruses on tehtud viga selles osas, milles see sätestab, et imporditollimaksude tagasiulatuva kohaldamine registreerimisperioodil võiks vältida seda, et oluliselt kahjustatakse tollimaksude parandavat mõju.

28. oktoobril 2016 esitatud hagi – FV versus nõukogu**(Kohtuasi T-750/16)**

(2017/C 006/52)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* FV (Rhode-St-Genèse, Belgia) (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Tymen)*Kostja:* Euroopa Liidu Nõukogu**Nõuded***Hageja* palub Üldkohtul:

— tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

seetõttu:

- tühistada 8. detsembri 2015. aasta otsus, mis võeti ametnike personalieeskirjade artikli 42c alusel;
- vajalikus ulatuses tühistada 19. juuli 2016. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 8. märtsi 2016. aasta kaebus;
- mõista kostjalt välja hagejale tekitatud varalise kahju eest hüvitis 151 101 eurot, mida võib hiljem kohandada;
- mõista kostjalt välja hagejale tekitatud mittevaralise kahju eest *ex aequo et bono* kindlaks määratud 70 000 euro suurune summa;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi* põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, mis puudutab Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikliga 42c seotud õigusvastasuse väidet, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklite 20 ja 21 rikkumist, nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale (EÜT 2000, L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79), rikkumist ning personalieeskirjade artikli 1d rikkumist.
2. Teine väide, et on rikutud personalieeskirjade artiklit 42c, personaliteadet nr 71/15, mis käsitleb teabe andmist personalieeskirjade artikli 42c rakendamise kohta, ning et põhjendused, mille tulemusel on hageja puhkusele saadetud, on faktiliselt ja õiguslikult ilmselgelt ebatäpsed ja nõuetevastased.
3. Kolmas väide, et on rikutud õigust olla ära kuulatud ja kaitseõigusi.
4. Neljas väide, et on rikutud hoolitsemiskohustust.
5. Viies väide, et võimu on kuritarvitatud.

28. oktoobril 2016 esitatud hagi – Confédération Nationale du Crédit Mutuel versus EKP**(Kohtuasi T-751/16)**

(2017/C 006/53)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* Confédération Nationale du Crédit Mutuel (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat M. Grégoire)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 263 alusel Euroopa Keskpanga 24. augusti 2016. aasta otsus, mis tehti Credit Mutuel'i taotluse kohta saada Credit Mutuel'ile endale ja kõigile kontserni kuuluvatele kehanditele, kellele finantsvõimenduse määra kohaldatakse, luba jätta finantsvõimenduse määra arvutamisel arvestamata nõuded avaliku sektori asutuste vastu, kooskõlas määruse (EÜ) nr 575/2013 artikli 429 lõikega 14 (ECB/SSM/2016 – 9695000CG7B84NLR5984/92);
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Keskpanngalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt vaidlusalune otsus on võetud vastu volitusi ületades. Hageja väidab, et Euroopa Keskpank (EKP) on pädev üksnes kontrollima niisuguste tingimuste täidetust – konkreetse rakendamise eesmärgil, ilma neid võimendamata ega nende asjakohasust hindamata –, mis on nõutud, et krediidasutuse suhtes saaks kohaldada finantsvõimenduse määra arvutamisel erandit eeskirjadest, mille komisjon on vastavalt tal olevale ainupädevusele selleks lõplikul ja täpsel kujul ette näinud delegeeritud määruses, mis on mõeldud arvesse võtma Euroopa Liidu pangandus- ja finantsmaastiku erisusi.
2. Teine väide, mis on esitatud esimese väite alternatiivina ja mille kohaselt EKP rikkus vaidlusaluses otsuses õigusnormi. Hageja väidab, et kuna nõuded avaliku sektori asutuste vastu on samastatud nõuetega keskvalitsuse vastu, tuleb lugeda, et need on nullriskiga, kui nad on väljendatud selle riigi ametlikus vääringus.
3. Kolmas väide, mis on esitatud esimese ja teise väite alternatiivina ja mille kohaselt on ilmselgelt rikutud kaalutusõigust. Hageja väidab, et vaidlusalune otsus on ilmselgelt kokkusobimatu usaldatavusnõuete eesmärkidega, arvestades reguleeritud säästu tunnusjooni, ning ilmselgelt ebaproportsionaalne, arvestades negatiivseid tagajärgi, mida ta kõnesolevale krediidasutusele kaasa toob.
4. Neljas väide, et rikuti põhjendamiskohustust ja hea halduse põhimõtet, sest EKP ei analüüsinud ega arvestanud kõiki käesolevas asjas tähtsust omavaid üksikasju.

2. novembril 2016 esitatud hagi – Euro Castor Green versus EUIPO – Netlon France (Treillage occultant)

(Kohtuasi T-756/16)

(2017/C 006/54)

Hagiavalduse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euro Castor Green (Bagnolet, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat B. Lafont)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Netlon France (Saint Saulve, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse disainilahenduse omanik: hageja

Vaidlusalune disainilahendus: ühenduse disainilahendus nr 001 197 966-0001

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 11. augusti 2016. aasta otsus asjas R 754/2014-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi ja selle lisad vastuvõetavaks;
- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 6/2002 artikli 7 lõike 1 rikkumine;
- määruse nr 6/2002 artikli 5 rikkumine;
- määruse nr 6/2002 artikli 3 lõike 1 punkti b rikkumine;
- määruse nr 6/2002 artikli 6 rikkumine;
- määruse nr 6/2002 artikli 8 lõike 1 rikkumine.

28. oktoobril 2016 esitatud hagi – Société générale versus EKP

(Kohtuasi T-757/16)

(2017/C 006/55)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Société générale (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Gosset Grainville, C. Renner ja P. Kupka)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Keskpanga 24. augusti 2016. aasta otsus nr ECB/SSM/2016-02RNE8IBXP4ROTD8PU41/72;
- mõista kõik kohtukulud igal juhul välja Euroopa Keskpangalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt Euroopa Keskpang (EKP) ei olnud pädev tegema 24. augusti 2016. aasta otsust, millega jäeti rahuldamata hageja taotlus, et Caisse des dépôts et consignations' riskipositsioone, mis tulenevad reguleeritud säästu raames kogutud tsentraliseeritud vahenditest, ei võetaks finantsvõimenduse määra arvutamisel arvesse (edaspidi „vaidlusalune otsus“), sest Euroopa Keskpangal puudus pädevus keelduda võimaldamast erandit pärast seda, kui ta oli tuvastanud, et kõik kohaldamisele kuuluvates liidu õigusnormides sätestatud tingimused olid täidetud.
2. Teine väide, mille kohaselt kostja väidetavalt rikkus mitut õigusnormi. Hageja on seisukohal, et isegi kui eeldada, et EKP oli pädev vaidlusalust otsust vastu võtma, ei ole see otsus kehtiv, sest see rikub mitut õigusnormi Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2016. aasta määruses (EL) nr 575/2013, krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT 2013, L 176, lk 1; edaspidi määrus nr 575/2013) ja läheb vastuollu Euroopa Liidu seadusandja tahtega, kuna EKP tõlgendas kõnesolevaid norme valesti ja võttis vastu otsuse, mis:
 - on vastuolus finantsvõimenduse määra reguleerivate eeskirjade eesmärgi ja sihtidega, kuivõrd sellega eiratakse mitte üksnes finantsvõimenduse määra reguleerivate eeskirjade eesmärki ennast, vaid ka seadusandja tahet, mida viimane väljendas määruse nr 575/2013 artikli 429 lõike 14 vastuvõtmisega;

- muudab alusnormi, kuna võtab arvesse kaht uut tingimust, mis ei ole kõnesoleva sättega reguleeritud;
 - võtab määruse nr 575/2013 artikli 429 lõikelt 14 kasuliku mõju.
3. Kolmas väide, et vaidlusalune otsus sisaldab mitmeid ilmselgeid hindamisvigu, mis puudutab konkreetselt reguleeritud tsentraliseeritud säästuvahendite laadi; mõju, mida evib nende vahendite kandmine panga bilanssi ja tagajärgi, mida toob kaasa tsentraliseeritud vahendite kohandamismehhanism.
 4. Neljas väide, et rikuti mitut liidu õiguse üldpõhimõtet, nimelt proportsionaalsuse põhimõtet, õiguskindluse põhimõtet ja hea halduse põhimõtet, kuivõrd EKP rikkus oma hoolsuskohustust.
 5. Viies väide, et vaidlusalune otsus on puudulikult põhjendatud, sest EKP-l lasus rangem põhjendamiskohustus ja kõnealune otsus oli põhjendatud ebapiisavalt ja mitmetimõistetavalt.

31. oktoobril 2016 esitatud hagi – *Crédit Agricole versus EKP*

(Kohtuasi T-758/16)

(2017/C 006/56)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Crédit Agricole SA (Montrouge, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Champsaur ja A. Delors)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada ELTL artiklite 256 ja 263 alusel Euroopa Keskpanga 24. augusti 2016. aasta otsus ECB/SSM/2016 – 969500TJ5KRTC/QWXH05/165;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Keskpangalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, mis tugineb õigusnormi rikkumisele, mille Euroopa Keskpang (EKP) olevat toime pannud, tõlgendades Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT 2013, L 176, lk 1; edaspidi „määrus nr 575/2013“) sätteid.

Hageja heidab EKP 24. augusti 2016. aasta otsusele, millega jäeti rahuldamata taotlus saada luba jätta finantsvõimenduse määra arvutamistest välja nõuded avaliku sektori asutuste vastu (edaspidi „vaidlustatud otsus“), ette seda, et:

- see on vastuolus Euroopa seadusandja sooviga ja määruse nr 575/2013 eesmärkidega;
 - see võtab kõnealuse määruse artikli 429 lõikelt 14 kogu kasuliku mõju;
 - EKP võtab sellega üle Euroopa seadusandja pädevused.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsus sisaldab ilmset viga seoses reguleeritud hoiuste usaldatavusriski hindamisega, kuna EKP jättis arvesse võtmata õigusliku raamistiku ja seda hoiust puudutavad empiirilised andmed ning Euroopa Pangandusjärelevalve asjakohased aruanded, ja tegi hindamisvea seoses nii võimendusriski kui ka muude kaasnevate usaldatavusriskidega.

3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus rikub proportsionaalsuse põhimõtet, kuna esiteks rikub see Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud proportsionaalsuse üldpõhimõtet ja teiseks ei vasta see konkreetsetele nõuetele, mis kaasnevad proportsionaalsuse põhimõttega usaldatavuse järelevalve valdkonnas ja mille kohaselt tuleb usaldatavusnõuded kohandada panga ärimudeli ja riskidega, mis sellega kaasnevad finantseerimissektorile ja majandusele.

4. novembril 2016 esitatud hagi – Basil versus EUIPO – Artex (jalgrattakorvid)

(Kohtuasi T-760/16)

(2017/C 006/57)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Basil BV (Silvolde, Madalmaad) (esindajad: advokaadid N. Weber ja J. von der Thüsen)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Artex SpA (Zeno di Cassola, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse disainilahenduse omanik: hageja

Vaidluslune disainilahendus: ühenduse disainilahendus nr 142 245-0001

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 7. juuli 2016. aasta otsus asjas R 535/2015-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja kostjalt ja menetlusse astujalt, kui ta menetlusse astub.

Väited

- määruse nr 6/2002 artikli 52 lõike 3 rikkumine;
- määruse nr 6/2002 artikli 7, tõendamiskohustuse põhimõtte ja tõendite hindamisel loogikareeglite rikkumine;
- määruse nr 6/2002 artikli 6 rikkumine.

31. oktoobril 2016 esitatud hagi – PY versus EUCAP Sahel Niger

(Kohtuasi T-763/16)

(2017/C 006/58)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: PY (Souffelweyersheim, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid S. Rodrigues ja A. Tymen)

Kostja: EUCAP Sahel Niger (Niamey, Niger)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

sellest tulenevalt:

— tuvastada missiooni vastutus ELTL artikli 340 tähenduses;

— mõista hageja varalise kahju eest välja hüvitis;

— mõista hageja mittevaralise kahju eest välja hüvitis, mis on hinnatud summale 70 000 eurot;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite, mille kohaselt on missioon EUCAP Sahel Niger (edaspidi „missioon“) rikkunud lepingulisi kohustusi, millest tuleneb tema lepinguline vastutus ELTL artikli 340 tähenduses.

Hageja, kes on endine missiooni töötaja, väidab, et missioon on lepingut rikkunud seoses töökohal toimuva ahistamise suhtes läbiviidava sisejuurdluste ja kannatanute kaitsega. Missiooni tegevusetus ja see, et ta ei alustanud sisejuurdlust, jätkus ahistamine, millest hageja oli teatanud, ning muutus hullemaks ja kahjustas raskelt tema tervist, mille tõttu tuli ta kiirkorras repatrieerida. Hageja ei saanudki enam kuni tema lepingu lõppemiseni tööle asuda.

Seetõttu nõuab hageja oma mittevaralise kahju hüvitamist, mis tekkis sellest, et ta oli sunnitud vaatamata sellele, et ta oli ahistamisest teatanud, taluma seda mitme kuu jooksul, mida missioon oleks saanud vältida, sellest, et tal ei olnud võimalik töötada, sellest, tema tervis halvenes, ning eelkõige sellest, et tema depressiivne seisund kestab sellest ajast alates. Ta nõuab ka varalise kahju hüvitamist, mis tuleneb töötasu kaotamisest alates 30.-st töövõimetuspäevast ja võimaluse kaotusest, et tema töölepingut uuendatakse.

5. novembril 2016 esitatud hagi – Grupo Ganaderos de Fuerteventura versus – EUIPO (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)

(Kohtuasi T-765/16)

(2017/C 006/59)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Grupo Ganaderos de Fuerteventura, SL (Puerto del Rosario, Hispaania) (esindaja: advokaat E. Manresa Medina)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: Euroopa Liidu sõnalisi osi „EL TOFIO El sabor de CANARIAS“ sisaldav kujutismärk – registreerimistaotlus nr 13 308 259

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 28. juuli 2016. aasta otsus asjas R 1404/2015-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide c ja j rikkumine.

7. novembril 2016 esitatud hagi – Hércules Club de Fútbol versus komisjon**(Kohtuasi T-766/16)**

(2017/C 006/60)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Hispaania) (esindajad: advokaadid S. Rating ja Y. Martínez Mata)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni otsus C (2016) 4060 final, ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsuse esemeks on Hércules CF puudutavas osas 18 miljoni euro suurune laen, mille üks eraõiguslik üksus andis teisele eraõiguslikule üksusele Fundación de la Comunidad Valenciana Hércules de Alicante, mis kasutas suurt osa laenust Hércules CF aktsiate märkimiseks kapitali suurendamise raames. Sellele laenule andis garantii avalik-õiguslik finantsasutus Institut Valencià de Finances.

Komisjon kinnitab, et selle tehingu tagajärjel sai Hércules CF riigiabi, mis seisnes erinevuses garantiiga laenu maksumuse ja sellise laenu maksumuse vahel, mida oleks antud turu tegelikes tingimustes; seda summat on kaasajastatud alates laenu andmise kuupäevast kuni otsuse tegemiseni.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et on valesti kohaldatud komisjoni teatist EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamise kohta garantiidena antava riigiabi suhtes.
 - Ta kinnitab sellega seoses, et apellant ei olnud 2004. aasta suuniste tähenduses „kriisis olev ettevõtja“ ja et antud garantii võttis tõepoolest arvesse laenu tagasi maksmata jätmise riski ja laenu vastutagatist.
2. Teine väide, mis on esitatud teise võimalusena, et puudus mõju konkurentsile ja liikmesriikidevahelisele kaubandusele.
 - Sellega seoses kinnitab hageja, et Hércules CF ei saanud võistelda Euroopas ja et väidetav abi ei andnud talle mingit konkurentsieelist.

3. Kolmas väide, mis on esitatud kolmanda võimalusena, et oletatavat abi on valesti arvutatud.

31. oktoobril 2016 esitatud hagi – BNP Paribas versus EKP

(Kohtuasi T-768/16)

(2017/C 006/61)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: BNP Paribas (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Champsaur ja A. Delors)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada ELTL artiklite 256 ja 263 alusel Euroopa Keskpanga 24. augusti 2016. aasta otsus ECB/SSM/2016 – ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/136;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Keskpanngalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, mis tugineb õigusnormi rikkumisele, mille Euroopa Keskpank (EKP) olevat toime pannud, tõlgendades Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT 2013, L 176, lk 1; edaspidi „määrus nr 575/2013“) sätteid.

Hageja heidab EKP 24. augusti 2016. aasta otsusele, millega jäeti rahuldamata taotlus saada luba jätta finantsvõimenduse määra arvutamist välja nõuded avaliku sektori asutuste vastu (edaspidi „vaidlustatud otsus“), ette seda, et:

- see on vastuolus Euroopa seadusandja sooviga ja määruse nr 575/2013 eesmärkidega;
 - see võtab kõnealuse määruse artikli 429 lõikelt 14 kogu kasuliku mõju;
 - EKP võtab sellega üle Euroopa seadusandja pädevused.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsus sisaldab ilmset viga seoses reguleeritud hoiuste usaldatavusriski hindamisega, kuna EKP jättis arvesse võtmata õigusliku raamistiku ja seda hoiust puudutavad empiirilised andmed ning Euroopa Pangandusjärelevalve asjakohased aruanded, ja tegi hindamisvea seoses nii võimendusriski kui ka muude kaasnevate usaldatavusriskidega.
 3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus rikub proportsionaalsuse põhimõtet, kuna esiteks rikub see Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud proportsionaalsuse üldpõhimõtet ja teiseks ei vasta see konkreetsetele nõuetele, mis kaasnevad proportsionaalsuse põhimõttega usaldatavuse järelevalve valdkonnas ja mille kohaselt tuleb usaldatavusnõuded kohandada panga ärimudeli ja riskidega, mis sellega kaasnevad finantseerimissektorile ja majandusele.

2. novembril 2016 esitatud hagi – Korwin-Mikke versus parlament**(Kohtuasi T-770/16)**

(2017/C 006/62)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* Janusz Korwin-Mikke (Jozefow, Poola) (esindaja: advokaat M. Cherchi)*Kostja:* Euroopa Parlament**Nõuded***Hageja* palub Üldkohtul:

— tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

sellele vastavalt:

— tühistada Euroopa Parlamendi juhatuse 1. augusti 2016. aasta otsus;

— tühistada sellele eelnenud parlamendi presidendi 5. juuli 2016. aasta otsus, millega oli määratud samad sanktsioonid;

— kohustada hüvitama vaidlustatud otsustega tekitatud varaline ja mittevaraline kahju ning mõista hageja kasuks välja 13 306 eurot;

— mõista Euroopa Parlamendilt igal juhul välja kõik kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid*Hagi* põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on Euroopa Parlamendi kodukorra artiklit 166, Euroopa Liidu kodanike sõna- ja väljendusvabadust, arvestades erilist asjaolu, et vaidlusluse avalduse tegi Euroopa Parlamendi liige oma ametiülesannete täitmisel Euroopa Liidu institutsiooni ruumides, ning Euroopa Liidu institutsioonide aktide põhjendamise põhimõtet.
2. Teine väide, et rikutud on Euroopa Liidu institutsioonide aktide põhjendamise põhimõtet ning Euroopa Inimõiguste konventsiooni artiklit 6 ja/või erapooletuse üldpõhimõtet.
3. Kolmas väide, et rikutud on Euroopa Inimõiguste konventsiooni artiklit 6, kaitseõigusi, Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 166 esimest lõiku.
4. Neljas väide, et rikutud on Euroopa Liidu institutsioonide aktide põhjendamise põhimõtet ning proportsionaalsuse põhimõtet ja *ne bis in idem* põhimõtet.

7. novembril 2016 esitatud hagi – Consejo Regulador del Cava versus EUIPO – Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)**(Kohtuasi T-774/16)**

(2017/C 006/63)

Hagiavalduse keel: inglise**Pooled***Hageja:* Consejo Regulador del Cava (Villafranca del Penedès, Hispaania) (esindaja: advokaat C. Prat)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (Tain L'Hermitage, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „CAVE DE TAIN“ sisaldav värviline ELi sõna- ja kujutismärk – ELi kaubamärk nr 11 345 824

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 5. septembri 2016. aasta otsus asjas R 980/2015-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus osas, milles sellega ei tunnistata kehtetuks vaidlustatud ELi kaubamärgi seoses „kaitstud päritolunimetusega vahuveinidega“;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkti a (seoses määruse nr 1308/2013 artikli 102 lõike 1 punktiga b ja artikli 103 lõike 2 punktiga b) rikkumine.

8. novembril 2016 esitatud hagi – Mediaexpert versus EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert)

(Kohtuasi T-780/16)

(2017/C 006/64)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Mediaexpert sp. z o.o. (Varssavi, Poola) (esindaja: advokaat J. Aftyka)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Mediaexpert S.A. (Varssavi, Poola)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „mediaexpert“ sisaldav, musta, kollast ja valget värvi ELi kujutismärk – ELi kaubamärk nr 11 674 132

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 11. augusti 2016. aasta otsus asjas R 2583/2015-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- tühistada tühistamisosakonna 29. oktoobri 2015. aasta otsus, mis on tehtud kehtetuks tunnistamise menetluses N 000009371 C;
- saata asi EUIPO-le tagasi, et ta muudaks otsust sisuliselt ja tunnistaks ELi kaubamärgi nr 011674132 kehtetuks kõikide hõlmatud teenuste suhtes;
- mõista tühistamisosakonna, apellatsioonikoja ja Üldkohtu menetluse kulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkti a (koostoimes artikli 8 lõike 1 punktidega a ja b) rikkumine.

1. novembril 2016 esitatud hagi – Pilla versus komisjon ja EACEA

(Kohtuasi T-784/16)

(2017/C 006/65)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Rinaldo Pilla (Venafro, Itaalia) (esindaja: advokaat A. Silvestri)

Kostja: Euroopa Komisjon; Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Rakendusamet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- peatada pooleliolev valikumenetlus ja tühistada tervikuna Euroopa Komisjoni hariduse ja kultuuri peadirektoraadi 2. septembri 2016. aasta otsus Ref. Ares 2016 4930111, millega Rinaldo Pilla jäeti rahastamisprojektist kõrvale, kuna sellega on seadust jämedalt rikutud, ja teise võimalusena tühistada valik täielikult, kuna see on seaduse rikkumise tõttu õigusvastane;
- juhul kui kohus peaks hagiavalduse nõuetest hoolimata Rinaldo Pilla taotluse sobivuse siiski tuvastamata jätma, mõista kostjatelt hageja kasuks välja hüvitis võimaluse kaotamisest tingitud kahju eest, mis on tekitatud alusetu ja põhistamata jäetud kõrvalejätmisega Euroopa rahastamisprojektist, esimese võimalusena summas 1 050 000,00 eurot ja teise võimalusena summas 400 000,00 eurot.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas asjas on esitatud hagi otsuse peale jätta hageja välja ELi rahastamisvahendite saajateks valitavate isikute hulgast (Call for proposals EAC/S05/2016, Support for a preparatory action to create an EU Festival Award and an EU Festival Label in the field of Culture: EFFE (Europe for Festivals – Festivals for Europe)).

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide: seadust on jämedalt rikutud, mis puudutab Euroopa Komisjoni 6. mai 2013. aasta soovitude 2003/361/EÜ lisa I osa ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT 2013 L 347, lk 320), artikli 2 punkti 28 ning nõukogu 17. detsembri 2013. aasta prognoosi, samuti 2016. aasta stabiilsusseaduse artikli 1 lõiget 821.

— Hagiavalduse esimest väidet põhjendades väidab hageja, et vaba elukutse esindaja, isegi kui ta ei ole astunud ühtegi kutseorganisatsiooni, on struktuurifondide kasutamisel võrdsustatud ettevõtjaga, olenemata tema õiguslikust vormist. Vabade elukutsete esindajad võivad saada fondi vahendeid teadusuuringuteks ning innovatsiooniks kultuuri ja tööstuse valdkonnas. Hageja väitel ei ole vaidlustatud otsuses arvesse võetud 2016. aasta stabiilsusseadust, millega on üle võetud EL 2013. aasta soovitusel ja kus on lõplikult selgeks tehtud, et vabade elukutsete esindajad on ettevõtjatega võrdsustatud. Hagejat, kes on vaba elukutse esindaja ja vaba elukutse esindajana käibemaksukohustuslasena registreeritud, tuleb pidada sobivaks pakkujaks.

2. Teine väide puudutab kahju hüvitamise nõuet.

— Selles osas väidab hageja, et valikust kõrvalejätamisega on talle tekitatud suurt kahju, kuna on väljaspool kahtlust, et projekti „VENAFRO EUROPEAN FESTIVAL OF LITERATURE“ valikust kõrvalejätmine toob ilmselgelt kaasa võimaluse kaotamise, mille väärtuse hindamisel tuleb arvesse võtta projekti enda laadi ja tähtsust, seda saab võrrelda ainult rahastamiseks kasutatavate vahendite väärtusega.

9. novembril 2016 esitatud hagi – BSH Electrodomeesticos España versus EUIPO – DKSH International (Ufesa)

(Kohtuasi T-785/16)

(2017/C 006/66)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: BSH Electrodomeesticos España, SA (Huarte-Pamplona, Hispaania) (esindaja: advokaat M. de Justo Bailey)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: DKSH International Ltd. (Zürich, Šveits)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: Euroopa Liidu sõnamärk „Ufesa“ – registreerimistaotlus nr 10 857 29

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 13. juuli 2006. aasta otsus asjas R 1691/2015-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

— Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ja artikli 8 lõike 5 rikkumine.

9. novembril 2016 esitatud hagi – Krasnyiy oktyabr versus EUIPO – Kondyterska korporatsiia „Roshen“ (CRABS)

(Kohtuasi T-795/16)

(2017/C 006/67)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Moscow Confectionery Factory „Krasnyiy oktyabr“ OAO (Moskva, Venemaa) (esindajad: advokaadid O. Spuhler ja M. Geitz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Dochirnie pidpriyemstvo Kondyterska korporatsiia „Roshen“ (Kiiev, Ukraina)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „CRABS“ sisaldava kujutismärgi Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering – registreerimistaotlus nr 1 186 110

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 11. augusti 2016. aasta otsus asjas R 2507/2015-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

— Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

11. novembril 2016 esitatud hagi – CEDC International versus EUIPO – Underberg (pudelis oleva rohekas-pruuni rohulible kujutis)

(Kohtuasi T-796/16)

(2017/C 006/68)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: CEDC International sp. z o.o. (Oborniki Wielkopolskie, Poola) (esindaja: advokaat M. Siciarek)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Underberg AG (Dietlikon, Šveits)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: Euroopa Liidu ruumiline kaubamärk (pudelis oleva rohekas-pruuni rohulible kujutis) – registreerimistaotlus nr 33 266

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 29. augusti 2016. aasta otsus asjas R 1248/2015-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista Üldkohtu ja apellatsioonikoja menetluses hageja kantud kulud välja EUIPO-lt ja apellatsioonikoja teiselt poolelt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktide a ja b, artikli 42 lõigete 2 ja 3, artikli 75 ja artikli 76 lõike 1 rikkumine.

14. novembril 2016 esitatud hagi – Hanso Holding versus EUIPO (REAL)

(Kohtuasi T-798/16)

(2017/C 006/69)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Hanso Holding AS (Tomasjord, Norra) (esindaja: advokaat M. Wirtz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „REAL“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 14 020 093

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 2. septembri 2016. aasta otsus asjas R 2405/2015-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c ning artikli 7 lõike 3 rikkumine.

Üldkohtu 16. septembri 2016. aasta määrus – komisjon versus CINAR

(Kohtuasi T-720/15) ⁽¹⁾

(2017/C 006/70)

Kohtumenetluse keel: inglise

Teise koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾

ELT C 59, 15.2.2016.

Üldkohtu 16. septembri 2016. aasta määrus – ICA Laboratories jt versus komisjon

(Kohtuasi T-732/15) ⁽¹⁾

(2017/C 006/71)

Kohtumenetluse keel: inglise

Seitsmenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾

ELT C 78, 29.2.2016.

PARANDUSED

Euroopa Liidu Teataja teatise parandus kohtuasjas T-698/16*(Euroopa Liidu Teataja C 441, 28. november 2016)**(2017/C 006/72)*

Teatis kohtuasjas T-698/16 Trasta Komerbanka jt *versus* EKPon sõnastatud järgmiselt:

23. septembril 2016 esitatud hagi – Trasta Komerbanka jt *versus* EKP**(Kohtuasi T-698/16)***(2016/C 441/34)**Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: Trasta Komerbanka AS (Riia, Läti) ja kuus teist hagejat (esindajad: advokaadid O. Behrends, L. Feddern ja M. Kirchner)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada EKP 11. juuli 2016. aasta otsus, millega võetakse Trasta Komerbanka ASlt tegevusluba ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad seitse väidet.

1. Esimese väite kohaselt on EKP rikkunud ühtse järelevalvemehhanismi määruse⁽¹⁾ artiklit 24 ja sellega seotud sätteid seoses EKP varasema otsuse läbivaatamisega vaidlustusnõukogu poolt.
2. Teine väide, et EKP ei uurinud ja hinnanud hoolikalt ja erapooletult kõik faktilisi aspekte, sealhulgas ei võtnud EKP asjakohaselt arvesse asjaolu, et Läti kohaliku reguleeriva asutuse esitatud teave ja dokumendid ei olnud täpsed.
3. Kolmas väide, et EKP rikkus proportsionaalsuse põhimõtet, kui ta ei mõõnnud alternatiivsete meetmete olemasolu.
4. Neljas väide, et EKP rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet.
5. Viies väide, et EKP rikkus ühtse järelevalvemehhanismi määruse artiklit 19 ja põhjendust 75 ning pani toime *détournement de pouvoir'i* (võimu kuritarvitamine).
6. Kuues väide, et EKP rikkus õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtteid.
7. Seitsmes väide, et EKP rikkus menetlusnorme, sealhulgas õigust olla ära kuulatud, õigust tutvuda toimikuga, õigust asjakohaselt põhjendatud otsusele ja ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 83 lõiget 1.

⁽¹⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Kesk pangale eriulesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET